

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 286)
indre marked
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	26. november 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 3. december 1999 - dagsordenspunkt rådsmøde (indre marked) den 6.-7. december 1999 - fremsendes vedlagt Erhvervsministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

25. november 1999 Sag 95-810-68 /CHEM0274

Rådsmøde (Indre Marked) den 7. december

1999

1. Strategi for Det Indre Marked, KOM(1999)464 endelig udg. _____3
2. Fælles arbejdsprogram for de tre formandsskaber (Fin, P, F) _____6
3. Resultattavle for Det Indre Marked (ny version) _____8

4. SLIM-initiativ - fase IV 10

5. Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser (SLIM-direktivet),

KOM(97)638 12

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af

visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-

samfundet, KOM(97)628 16

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse retlige

aspekter af elektronisk handel i Det Indre Marked,

KOM(98)586, KOM(99)427 22

8. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om

følgeret til fordel for ophavsmanden til et originalt kunstværk,

KOM(98)78 35

9. Kommissionens ændrede forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565
.....39

10. Ændring af forordning 2913/92 om EF-toldkodeks, KOM(98)226,

KOM (99)236 45

11. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser
og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF, direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF, KOM(98)468

endelig udgave 50

12. Konsumtion af varemærkerettigheder 54

13. Busser og motorkøretøjer - **punktet udgår**

14. Offentlig udbud 57

15. Fællesskabets revision af kemikaliestrategien 60

16. Opfølgning på rådsresolution om standardisering 61

17. Vertikale direktiver vedrørende fødevarer: 64

- Forslag til Rådets direktiv om visse former for sukker bestemt til konsum, KOM(95)722

- Forslag til Rådets direktiv om visse former for helt eller delvist inddampet mælk bestemt til konsum, KOM(95)722

- (evt.) Forslag til Rådets direktiv om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum, KOM(95)722

18. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Fællesskabets institutioner og organer og om fri udveksling af sådanne oplysninger, KOM(99)337 72

19. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder, KOM(99)40 75

20. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring, KOM(93)646 77

1. Strategi for Det Indre Marked, KOM(1999)464

Revideret notat

Resumé

Kommissionen har fremlagt en meddelelse om Strategien for EU's Indre Marked (KOM(1999)464), der strækker sig over de kommende fem år. Forslaget er opfølgning på Handlingsplanen for Det Indre Marked, som udløb med udgangen af 1998. Strategien for EU's Indre Marked skal drøftes på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december og forventes tiltrådt af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 1999.

I meddelelsen udpeges fire langsigtede strategiske mål for Det Indre Marked samt tilknyttede operationelle mål. De fire strategiske mål er: 1. At forbedre borgernes livskvalitet. 2. At effektivisere EU's produkt- og kapitalmarkeder. 3. At forbedre erhvervs klimaet. Og 4. At udnytte fordelene ved Det Indre Marked i en verden i forandring.

Den ny strategi berører ikke i sig selv dansk ret.

1. Baggrund og indhold

Rådet (Indre Marked) vedtog i 1997 en Handlingsplan for EU's Indre Marked, som udløb med udgangen af 1998. Kommissionen har i en meddelelse fremlagt forslag til opfølgning på denne handlingsplan - Strategien for EU's Indre Marked - der skal strække sig over de kommende fem år. Strategien skal drøftes på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december og forventes herefter tiltrådt af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 1999.

Kommissionen fastlægger i meddelelsen fire langsigtede, strategiske mål for Det Indre Marked samt tilknyttede operationelle mål. For at fremme de strategiske og operationelle mål skal der fastlægges målrettede aktioner med faste tidsfrister og målbare resultatmål.

Kommissionen beskriver derudover en årlig cyklus for Det Indre Marked, hvor instrumenterne til overvågning og analyse af effektiviteten af Det Indre Marked gennemgås. Disse instrumenter er Resultattavlen, analysen af produkt- og kapitalmarkederne som opfølgning på konklusionerne fra Cardiff-Rådet om den økonomiske reformproces, dialogen med borgerne og erhvervslivet samt formandskabernes fælles arbejdsprogram. På baggrund af denne ge nnemgang vil Kommissionen en gang hvert år tilpasse og revurdere de målrettede aktioner.

De strategiske mål og tilknyttede operationelle mål er:

1. At forbedre borgernes livskvalitet

- Sikre bæredygtig udvikling ved at integrere Det Indre Marked og miljøpolitikken.
- Beskytte forbrugernes interesser i Det Indre Marked.
- Beskæftigelsen skal støttes, og den sociale beskyttelse skal koordineres.
- Sikre EU-borgerne, at de uindskrænket kan benytte deres rettigheder.
- Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal blive en realitet.

2. At effektivisere EU's produkt- og kapitalmarkeder

- Den økonomiske reform skal fremmes for at opnå markedseffektivitet.
- De finansielle tjenesteydelser skal leve op til deres potentiale.
- Færdiggøre lovgivningen med baggrund i en fælles forståelse af reglerne og fælles engagement i håndhævelsen heraf.
- Eksisterende eller potentielle hindringer for tværnational handel skal fjernes, og anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse skal forbedres.
- Sikre effektiv lovgivning vedrørende forsyningstjenester og infrastruktur, der åbner markederne samtidig med, at man opretholder forsyningspligten.
- Fremme kreativitet og innovation gennem passende beskyttelse af den intellektuelle og industrielle ejendomsret.

3. At forbedre erhvervs klimaet

- Undgå at markedsintegration forhindres af konkurrencebegrænsende praksis.
- Afskaffe skattemæssige hindringer og illoyal skattekonkurrence.
- Bedre og enklere retlige og administrative rammer, der gør lovgivningen mere smidig for erhvervslivet.

4. At udnytte fordelene ved Det Indre Marked i en verden i forandring

- Udformning af det multilaterale handelssystem for det kommende århundrede.
- Det Indre Markeds medvirken til en vellykket udvidelse af EU.

Endelig beskrives i "den gode cirkel", hvordan målene skal nås gennem anvendelse/håndhævelse, bevidstgørelse, overvågning/tilbage melding, evaluering og politikudvikling/-tilpasning.

Det ventes, at Kommissionen inden udgangen af november 1999 vil fremlægge en ny meddelelse om Strategien for EU's Indre Marked, som tager hensyn til reaktionerne på den ovenfor beskrevne meddelelse. Den nye meddelelse vil sandsynligvis - udover at beskrive de strategiske og operationelle mål - også medtage forslag til målrettede aktioner for de kommende 18 måneder.

2. Nærheds- og proportionalitets princippet

Kommissionen udtaler sig ikke om nærheds- og proportionalitetsprincipperne i meddelelsen.

3. Gældende dansk ret

Den ny strategi berører ikke i sig selv dansk ret.

4. Høring

Kommissionens forslag til ny strategi for EU's Indre Marked har været i høring i EF-Specialudvalget for tekniske handelshindringer for industrivarer.

Forbrugerrådet har erklæret sig enig i, at der skal gennemføres initiativer til at integrere forbrugerpolitikken med politikken for Det Indre Marked.

Lægemiddelindustriforeningen (LIF) anmoder om, at der arbejdes for etablering af et konkurrencebaseret Indre Marked for lægemidler og for, at prisdannelsen af lægemidler kommer til at foregå på markedsbestemte vilkår. For så vidt angår beskyttelse af intellektuel og industriel ejendomsret finder LIF, at der i EU må være en effektiv og harmoniseret beskyttelse af det dokumentationsmateriale, der ligger til grund for de nationale og europæiske myndigheders godkendelse af lægemidler. Endvidere opfordres til, at Danmark arbejder for, at princippet om regional konsumtion af industriel ejendomsret bevares i EU.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Strategien har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

-

En samlet strategi for EU's Indre Marked må forventes at bidrage til at opnå yderligere effekter af Det Indre Marked hurtigst muligt. Dette vil gavne EU-landenes økonomier og beskæftigelse.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

2. Fælles arbejdsprogram for de tre formandskaber Finland, Portugal og Frankrig

Nyt notat

1. Baggrund og indhold

I 1997 introducerede de tre formandskaber Luxembourg, Storbritannien og Østrig et nyt arbejdsredskab for planlægning, strategi og kontinuitet for arbejdet i Rådet (Indre Marked), nemlig det fælles arbejdsprogram. De efterfølgende formandskaber har præsenteret deres fælles arbejdsprogrammer i henholdsvis maj og november 1998 samt maj 1999. De rullende arbejdsprogrammer beskriver formandskabernes prioriteringer og tidsplaner for gennemførelse af initiativerne.

De tre formandskaber Finland, Portugal og Frankrig har i november 1999 fremlagt deres fælles arbejdsprogram. Formandskaberne lægger vægt på at koordinere Indre Markedspolitikken med andre politikområder især miljø, forbrugerbeskyttelse, sundhed, beskæftigelse og økonomisk og social udvikling. Formandskaberne giver derudover særlig prioritet til Kommissionens nye strategi for Det Indre Marked, den økonomiske reformproces, som blev sat i gang af Cardiff Rådet samt integrering af miljø og bæredygtig udvikling med Det Indre Marked.

Mere konkret ønsker formandskaberne at sætte ind på bl.a. områderne vedrørende gensidig anerkendelse, standardisering, markedsovervågning, integrering af forbrugerhensyn og sikring af højt niveau for produktsikkerhed, statsstøtte, konkurrencepolitik, forsyningstjenester, offentligt udbud, intellektuel ejendomsret og patenter, elektronisk handel og forenkling af lovgivningen, herunder SLIM.

Endelig prioriteres det at udvikle dialogen og koordinationen med Europa Parlamentet.

Det fælles arbejdsprogram vil blive drøftet på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke i arbejdsprogrammet taget stilling til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Gældende dansk ret

Det fælles arbejdsprogram berører ikke i sig selv dansk lovgivning.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

-
Arbejdsprogrammet har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

5. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Arbejdsprogrammet har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

6. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Det fælles arbejdsprogram for de tre formandskaber Finland, Portugal og Frankrig har ikke tidligere været nævnt for Folketingets Europaudvalg.

3. Resultattavle for Det Indre Marked (ny version)

Revideret notat

Resumé

Som en del af Handlingsplanen for Det Indre Marked blev det besluttet, at Kommissionen hvert halve år skal udarbejde en resultattavle, som gør status over effektiviteten og implementeringen af Det Indre Marked. På rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 forventes Kommissionen at orientere om resultattavlens 5. udgave, der endnu ikke foreligger.

1. Baggrund og indhold

Det Europæiske Råd vedtog i Amsterdam den 16.-17. juni 1997 Handlingsplanen for Det Indre Marked. Handlingsplanen udløb den 31. december 1998.

Formålet med handlingsplanen har været at forbedre gennemførelsen og effektiviteten af Det Indre Marked. Med henblik på at gøre status udarbejder Kommissionen en halvårlig resultattavle.

Den 4. udgave af resultattavlen udkom i juni 1999. Den 5. udgave forventes at foreligge om kort tid. Kommissionen forventes at orientere om resultattavlens 5. udgave på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999.

Resultattavlens 4. udgave bestod af fire dele med følgende indhold:

Afsnit A - status på gennemførelsen af aktiviteterne i handlingsplanen for Det Indre Marked.

Afsnit B - oversigt over Indre Markedsreglerne, herunder omfanget af implementering og overtrædelse af direktiver.

Afsnit C - tilbagemeldinger fra medlemsstaterne om etablering af kontaktpunkter, notifikation af tekniske forskrifter i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF (som ændret ved 98/48/EF) om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, og anmeldelser i overensstemmelse med beslutning 3052/95 om anmeldelse af visse import- og markedsføringsforbud.

Afsnit D - tilbagemeldinger fra borgerne: 1) kender borgerne deres EU-rettigheder? og 2) vanskeligheder, som borgerne har oplevet.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Gældende dansk ret

Handlingsplanen og herunder resultattavlen berører ikke i sig selv dansk lovgivning.

4. Høring

Handlingsplanen for Det Indre Marked (som også omfatter resultattavlen) har været i høring i EF-Specialudvalget for tekniske handelshindringer for industrivarer, som blandt andre Dansk Industri, LO, Forbrugerrådet og Dansk Handel & Service er medlem af. Desuden er bl.a. Realkreditrådet blevet hørt.

For høringssvar henvises til notat af 13. maj 1997 oversendt til Europaudvalget 14. maj 1997.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen skønnes ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen skønnes ikke i sig selv at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Handlingsplanen for Det Indre Marked har tidligere været forelagt Europaudvalget den 22. november 1996, den 7. marts 1997, den 18. april 1997, den 9. maj 1997, den 16. maj 1997, den 21. november 1997, den 27. marts 1998, den 15. maj 1998, den 18. september 1998, den 6. november 1998, den 19. februar 1999 og 18. juni 1999.

Notater om sagen er sendt til udvalget til orientering henholdsvis den 15. november 1996, den 29. februar 1997, den 11. april 1997, den 30. april 1997, den 14. maj 1997, den 14. november 1997, den 24. marts 1998, den 7. maj 1998, den 11. september 1998, den 30. oktober 1998, den 8. februar 1999 og den 10. juni 1999. Handlingsplan er oversendt til Europaudvalget den 12. juni 1997.

4. SLIM-initiativer - fase IV

Revideret notat

1. Baggrund og indhold

Kommissionen lancerede i maj 1996 et pilotprojekt for at forenkle de eksisterende EU-regler. Projektet kaldes SLIM (Simpler Legislation in the Internal Market). De tre første runder er afsluttet og en fjerde runde er i gang.

I fjerde SLIM-runde har Danmark været repræsenteret i arbejdsgruppen vedr. farlige stoffer. Arbejdsgruppen har afgivet 49 anbefalinger, der vil indgå i det videre arbejde med at revidere stofdirektivet (67/548/EØF).

Der har desuden været nedsat en arbejdsgruppe vedr. selskabsret. Arbejdsgruppen har arbejdet med 1. og 2. selskabsdirektiv, og har sendt sine anbefalinger i høring i alle medlemsstater med svarfrist inden årsskiftet.

Den sidste arbejdsgruppe, der ser på reglerne vedr. præpakning, har endnu ikke afgivet anbefalinger.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

SLIM-arbejdsgrupperne fremsætter alene henstillinger. En vurdering af forholdet til nærheds- og proportionalitetsprincipperne foretages, når henstillingerne på et senere tidspunkt omsættes til konkrete forslag til direktivændringer.

3. Gældende dansk ret

EU-direktiverne, der indgår i forenklingsarbejdet, er implementeret i dansk lovgivning både gennem love og bekendtgørelser.

4. Høring

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

SLIM-projektet har i sig selv ingen lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser, men anbefalingerne kan resultere i forslag til direktivændringer og dermed eventuelle lovforslag.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

SLIM-projektets formål er at forenkle lovgivningen for Det Indre Marked. Den forenklede lovgivning skal lette virksomhedernes administrative byrder og dermed bidrage til at styrke erhvervslivets konkurrenceevne og evne til at skabe beskæftigelse. De samfundsmæssige konsekvenser forventes således at være positive.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

SLIM-projektet har være forelagt i Europaudvalget den 21. oktober 1996, den 22. november 1996, den 7. marts 1997, den 16. maj 1997, den 21. november 1997, den 27. marts 1998 og den 15. maj 1998, den 6. november 1998 og den 19. februar 1999 til orientering.

Udvalget har modtaget aktuelle notater oversendt henholdsvis den 11. oktober 1996, den 15. november 1996, den 28. februar 1997, den 9. maj 1997, den 14. november 1997, den 20. marts 1998, den 7. maj 1998, den 30. oktober 1998, den 12. februar 1999, den 21. juni 1999 og den 28. oktober 1999.

Sagen skønnes at burde nævnes i Folketingets Europaudvalg med henblik på orientering.

5. Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser (SLIM-direktivet)

Nyt notat

Resumé

Dette SLIM-forslag ændrer såvel i de generelle direktiver om gensidig anerkendelse af erhvervskvalifikationer som i sektordirektiverne om gensidig anerkendelse inden for sundheds- og arkitektsektoren.

Hovedpunkterne i den generelle ordning er, at forpligtelsen til at tage erhvervserfaring i betragtning ved vurdering af en ansøgers kvalifikationer lovfæstes, og at begrebet lovreguleret uddannelse indføres i det første generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser parallelt med, hvad der gælder i det andet generelle direktiv.

Inden for sektordirektiverne er der tale om en forenkling af ajourføringen for de eksamensbeviser, der kan anerkendes automatisk. Desuden regulerer forslaget visse forhold vedrørende erhvervede rettigheder og retssikkerheden med hensyn til anerkendelse af såvel erhvervserfaring som uddannelser, der er opnået af EU-borgere i tredjelande.

1. Baggrund og indhold

Direktivforslaget har hjemmel i art. 40, art. 47, stk. 1 og stk. 2, 1. og 3. pkt., samt art. 55 (tidligere EØFT art. 49, art. 57, stk. 1 og stk. 2, 1. og 3. pkt., samt art. 66), og følger proceduren for fælles beslutningstagning i art. 251 (tidligere art. 189 B). Forslaget er forelagt af Kommissionen den 3. december 1997 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Direktivforslaget udspringer af SLIM-initiativet (Simpler Legislation in the Internal Market). Forslaget indebærer både ændringer i de generelle direktiver om gensidig anerkendelse og i en række sektordirektiver om gensidig anerkendelse.

Ændringer i de **generelle direktiver** om gensidig anerkendelse:

I lighed med hvad der gælder i direktiv 92/51/EØF foreslås der i art. 1, stk. 1, indsat en definition af lovreguleret uddannelse i direktiv 89/48/EØF. Definitionen har til formål at forpligte værtslande til at tage hensyn til en uddannelse, der sigter mod udøvelse af et ganske bestemt erhverv, når uddannelsen er erhvervet i hjemlandet eller seneste opholdsland, hvor erhvervet ikke er lovreguleret. Bestemmelsen betyder, at et værtsland ikke kan stille krav om, at ansøger skal godtgøre to års erhvervs erfaring for at opnå gensidig anerkendelse, jf. art. 1, stk. 3. Herved ligestilles ansøgere med en lovreguleret uddannelse med personer, som udfører et lovreguleret erhverv.

I art. 1, stk. 2, og art. 2, stk. 1, foreslås der indsat en bestemmelse om anerkendelse af specialsygeplejersker i begge de generelle direktiver. Dette omfatter de specialsygeplejersker, som ikke opfylder uddannelseskravene i sektordirektivet for generelle sygeplejersker (sygeplejersker med ansvar for den almene sygepleje). Disse specialsygeplejersker foreslås i stedet omfattet af de generelle direktiver om gensidig anerkendelse. Artiklerne om specialsygeplejersker stammer fra det oprindelige forslag til det såkaldte 3. generelle direktiv, se bilag 1 A.

Efter art. 1, stk. 4, og art. 2, stk. 2, ændres de generelle direktiver 89/48/EØF og 92/51/EØF f.s.v.a. de forhold, der skal indgå i bedømmelsen af en ansøgers kvalifikationer. Direktivforslaget pålægger medlemsstaterne at tage hensyn til den erhvervs erfaring, som er opnået efter endt uddannelse, ved vurderingen af, om der skal pålægges ansøgeren krav om prøvetid eller egnethedsprøve. Dækker erhvervs erfaringen de arbejdsområder, hvor der er en væsentlig forskel i uddannelsen, kan medlemsstaterne ikke længere pålægge egnethedsprøve eller prøvetid. Forslaget er en kodifikation af EU-retspraksis, som den er kommet til udtryk i C 340/89, "Vlassopoulou".

Endelig giver forslaget i art. 1, stk. 6, og art. 2, stk. 4, koordinatorgruppen mulighed for at afgive rådgivende udtalelser om fortolkning af direktivet. Formålet hermed er at opnå en mere ensartet anvendelse af direktiverne i medlemsstaterne.

Ændringer i **sektordirektivene**:

De foreslåede ændringer i afsnit 2 (art. 3 - 4) i sektordirektiverne omfatter sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og læger; mens de foreslåede ændringer i afsnit 2 (art. 5 - 6) også omfatter arkitekter.

I art. 3 foreslås en forenklet ajourføring af fortegnelserne over eksamensbeviser, titler m.v.. Forslaget skal resultere i en effektiv ajourføring af tekniske bestemmelser om benævnelser for de eksamensbeviser som kan anerkendes automatisk i medlemsstaterne. Dette indebærer bl.a. en pligt for medlemsstaterne til at oplyse Kommissionen om vedtagelse af love og administrative bestemmelser vedrørende udstedelse af eksamensbeviser m.v. Art. 4 har til formål at sikre, at indehavere af eksamensbeviser m.v., hvis benævnelser ændres efter ikrafttrædelsen af art. 3, bevarer deres rettigheder.

Art. 5 pålægger medlemsstaterne at tage hensyn til uddannelser og / eller erhvervs erfaring fra tredjelande. Medlemsstaterne bestemmer selv om de vil anerkende uddannelser fra tredjelande. Forslaget betyder - som det også er tilfældet for de generelle

direktiver - at der er en pligt for medlemsstaterne til at tage den erhvervs erfaring i betragtning, som er opnået efter anerkendelse i en anden medlemsstat. Forslaget er en kodifikation af EU-retspraksis, jf. C 3 19/92, "Haim".

Endvidere indfører artikel 6 visse proceduremæssige forpligtigelser for medlemsstaterne om sagsbehandlingstid, begrundelse og klageadgang for afgørelser.

Forslagets afsnit 3 (art. 7 - 18) ændrer sektordirektiverne, idet der tilføjes fortegnelser over eksamensbeviser. Endvidere indeholder bestemmelserne visse ændringer angående tandlæger/læger i Italien, samt om varigheden af deltidsuddannelsen til alment praktiserende læge.

Europa-Parlamentet afgav betænkning over forslaget den 8. Juni 1998. Parlamentet stillede 14 ændringsforslag, der navnlig beskæftigede sig med to emnekredse: En ny fremgangsmåde, som medlemsstaterne skal følge, når de ønsker at pålægge ansøgere prøvetid eller egnethedsprøve og anerkendelse af eksamensbeviser m.v. erhvervet i et tredjeland.

Kommissionen har ikke fulgt nogen af Parlamentets ændringsforslag

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører i forslagets begrundelse, pkt. 1.1, "at nærværende forslag fuldt ud overholder nærhedsprincippet og rimelighedsprincippet".

3 Gældende dansk ret

Hjemlen til implementering i dansk lovgivning af de generelle direktiver (89/48/EØF og 92/51/EØF) findes i lov nr. 291 af 8. maj 1991. Loven giver hjemmel til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktiver og aftaler om gensidig anerkendelse. Direktiverne er gennemført ved bekendtgørelser.

I medfør af sygeplejerskeloven (lovbekendtgørelse nr. 759 af 14. november 1990 med senere ændringer), tandlægeloven (lov nr. 276 af 26. maj 1976 med senere ændringer), jordemoderloven (lov nr. 671 af 13. december 1978 med senere ændringer) og lægeloven (lovbekendtgørelse nr. 632 af 20. juli 1995 med senere ændringer) udstedes der autorisationer til de pågældende sundhedspersoner. Farmaceuter er omfattet af apotekerloven (lovbekendtgørelse nr. 657 af 28. juli 1995 med senere ændringer). Efter disse love er de respektive sektordirektiver gennemført ved bekendtgørelser.

I medfør af lov nr. 932 af 19. december 1986 om ændring af lov om registrerede arkitekter er by- og boligministeren bemyndiget til at fastsætte regler m.h.p. gennemførelse i Danmark af arkitektdirektivet med eventuelle senere ændringer. Efter loven er arkitektdirektivet gennemført ved bekendtgørelse.

4. Høring

Direktivforslaget var i 1998 i høring blandt en bred kreds af organisationer og myndigheder. Resultatet af denne høringsrunde er beskrevet i grundnotatet fra 3. september 1998, hvortil der henvises.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Da de generelle direktiver og sektordirektiverne om gensidig anerkendelse allerede er gennemført ved bekendtgørelser, skal der udelukkende ske ændringer i bekendtgørelserne.

Forslaget medfører en forenklet metode til ajourføring af fortegnelsen over eksamensbeviser. Set som helhed skønnes forslaget ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at få samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Forslaget har tidligere været forelagt for Europaudvalget ved grundnotat af 3. September 1998 til orientering.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, KOM(1997)628

Revideret notat

Resumé:

Direktivforslaget vedrører den ophavsretlige beskyttelse på det digitale område i forbindelse med udviklingen af informationssamfundet. Formålet med direktivforslaget er at harmonisere EU-landenes lovgivninger om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med den stadig større udbredelse af grænseoverskridende tjenester i informationssamfundet. Forslaget vil kræve væsentlige ændringer i den danske ophavsretslov . Det vil f.eks. ikke længere være tilladt frit at foretage viderespredning af værkseksemplarer, f.eks. bøger, som er parallelimporteret fra lande uden for EU. Endvidere vil en række vigtige undtagelsesbestemmelser i ophavsretsloven skulle begrænses eller ophæves.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen forelagde den 23. januar 1998 direktivforslaget. Forslaget er udstedt med hjemmel i EF-traktatens art. 47, stk. 2, (tidligere art. 57, stk. 2), art. 55 (tidligere art. 66) og art. 95 (tidligere art. 100A), og vedtagelse skal ske i overensstemmelse med proceduren i Traktatens art. 251 (tidligere art. 189B) om fælles beslutningstagen med Parlamentet.

Forslaget bygger på Kommissionens grønbog af 19. juli 1995 om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i informationssamfundet (KOM(95)382) samt Kommissionens opfølgingsmeddelelse af 20. november 1996 (KOM(96)568).

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 9. september 1998. Europa-Parlamentet afgav udtalelse om direktivforslaget den 10. februar 1999.

Kommissionen har den 21. maj 1999 fremlagt et ændret forslag (KOM(1999)250).

Direktivforslaget er sat på dagsordenen på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 med henblik på afgivelse af en statusrapport fra formandskabet.

Formålet med direktivforslaget er at harmonisere EU-landenes lovgivninger om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder med særlig sigte på de nye digitale udnyttelsesmuligheder i informationssamfundet. Forslaget har desuden til hensigt at foretage en ensartet gennemførelse af to traktater Wipo Copyright Treaty (WCT) og Wipo Performances and Phonograms Treaty (WPPT), som i december 1996 blev vedtaget inden for den internationale organisation WIPO (World Intellectual Property Organization).

Hovedelementerne i direktivforslaget er følgende:

Først og fremmest foreslås der en generel harmonisering af de ophavsretlige grundbeføjelser for ophavsmænd samt udøvende kunstnere, plade- og filmproducenter og radio- og fjernsynsforetagender.

Det drejer sig om:

- art. 2 vedrørende reproduktionsretten. Bestemmelsen gælder for ophavsmænd og beslægtede rettighedshavere såsom udøvende kunstnere, plade- og filmproducenter samt radio- og fjernsynsforetagender.
- art. 3 vedrørende offentlig fremførelse af værker, præstationer m.v. Bestemmelsen indebærer navnlig, at der skal indføres en eneret for tilrådighedsstillelse for almenheden on-demand, f.eks. via Internettet. Eneretten tilkommer i lighed med art. 2 både ophavsmænd og beslægtede rettighedshavere.
- art. 4 vedrørende spredningsretten. Efter denne bestemmelse skal der på værksområdet gælde en eneret til spredning af eksemplarer af værker ved salg eller på anden måde. Indholdet af spredningsretten er imidlertid begrænset i bestemmelsens stk. 2, hvorefter eksemplarer, der er solgt eller på anden måde overdraget med ophavsmandens samtykke inden for EU, frit kan viderespredes (EU-konsumtion). Den frie viderespredningsret gælder ikke for eksemplarer, der første gang er bragt på markedet uden for EU.

Herudover indeholder art. 5 en udtømmende liste over de undtagelser fra art. 2, art. 3 og art. 4, som medlemslandene må have i deres ophavsretslovgivninger. Det vil sige, at medlemslandene kun må have undtagelser i deres ophavsretslovgivning, der svarer til de undtagelser, som er opregnet i art. 5.

Alle undtagelserne er fakultative, bortset fra den i art. 5, stk. 1, nævnte, hvorefter midlertidige reproduktioner, der sker som led i en teknisk proces, hvis eneste formål er at skabe mulighed for at bruge et værk, skal være undtaget fra reproduktionsretten i art. 2. Denne undtagelse vedrører de såkaldte flygtige og tilfældige fikseringer, der automatisk opstår ved konsulteringen af et digitalt værk. Bestemmelsen har navnlig til formål at friholde de såkaldte "service providers" for ansvars for de midlertidige reproduktioner, der finder sted, når værker m.v. transmitteres over Internettet.

Endvidere findes der i art. 6 og 7 nogle særlige bestemmelser om retlig beskyttelse mod ulovlig omgåelse af tekniske foranstaltninger, hvis formål er at hindre uautoriseret brug af værker m.v., samt beskyttelse mod fjernelse m.v. af elektroniske oplysninger om rettighedsforvaltning.

De af Europa-Parlamentet vedtagne ændringsforslag ligger generelt på linie med Kommissionens forslag, hvorefter rettighedshavernes beskyttelse styrkes og undtagelserne begrænses mest muligt. Parlamentet har tilsluttet sig, at listen over tilladte undtagelser i art. 5 skal være udtømmende, og Parlamentet har samtidig stillet forslag om skærpelse af flere af undtagelserne bl.a. ved indførelse af vederlagsordninger. Endvidere har Parlamentet ønsket at præcisere, at rettighedshaverne skal kunne sætte undtagelser ud af kraft ved anvendelse af tekniske foranstaltninger, som forhindrer adgang eller kopiering af værker i digital form.

Kommissionen har i sit ændrede forslag tilsluttet sig væsentlige dele af de ændringsforslag, som er blevet vedtaget af Europa-Parlamentet.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I bemærkningerne til direktivforslaget anfører Kommissionen, at forslaget ikke har til formål at gennemføre en generel harmonisering af reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder. I overensstemmelse med nærhedsprincippet foreslås det udelukkende at harmonisere de områder, der er mest hastende for at sikre Det Indre Markedsfunktion og ensartede grænseoverskridende regler. Dette princip gælder for hele direktivforslaget, både hvad angår valg af harmoniseringsområder og harmoniseringsgrad. Kommissionen finder af proportionalitetshensyn, at et direktiv er det rette retlige instrument, eftersom det giver medlemslandene en vis fleksibilitet med hensyn til, hvorledes direktivets bestemmelser skal gennemføres.

3. Gældende dansk ret

Den gældende ophavsretlige lovgivning findes i lovbekendtgørelse nr. 706 af 29. september 1998. For så vidt angår de ophavsretlige grundbeføjelser, som er indeholdt i ophavsretslovens § 2, er der i hovedsagen overensstemmelse mellem direktivforslaget og den gældende lovgivning.

De i art. 5 foreslåede undtagelser svarer i en vis udstrækning til de undtagelser, som findes i kapitel 2 i ophavsretsloven.

På en række punkter afviger Kommissionens forslag imidlertid væsentligt fra den gældende danske lov. Om dette henvises nærmere til punkt 5.1.

Forslaget i art. 6 vedrørende beskyttelse mod omgåelse af kopispærreanordninger og lignende svarer til en vis grad til ophavsretslovens § 78. Efter § 78 er det strafbart forsætligt eller groft uagtsomt at omsætte eller besidde i kommercielt øjemed midler, hvis eneste formål er at lette ulovlig fjernelse eller omgåelse af tekniske indretninger, som anvendes til beskyttelse af edb-programmer. Det samme gælder for andre værker i digitaliseret form.

Forslaget til art. 7 vedrørende beskyttelse mod fjernelse, ændring og lignende af elektroniske oplysninger om rettighedsforvaltning har ingen parallel i den gældende lovgivning.

4. Høring

Forslaget har været udsendt til høring hos en bred kreds af organisationer, institutioner, foreninger m.fl. De fremkomne høringssvar har i hovedsagen været positive over for det generelle sigte med direktivforslaget. Der er imidlertid samtidig fra flere høringsinstansers side udtrykt alvorlige bekymringer ved flere af de foreslåede bestemmelser. Hovedsynspunkterne har været følgende:

Rettighedsorganisationerne (Samrådet for Ophavsret m.fl.), Dansk Industri, Danske Dagblades Forening og Den danske Forlæggerforening m.fl. støtter forslagene om harmonisering af reproduktionsretten (art. 2), retten til offentlig fremførelse (art. 3) og distributionsretten (art. 4). Der synes også blandt disse organisationer at være tilslutning til den udtømmende opregning af undtagelser i art. 5.

Bibliotekssektoren (Danmarks Biblioteksforening, Statsbiblioteket m.fl.), Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune m.fl. tager afstand fra den udtømmende angivelse af undtagelser i art. 5. Organisationerne finder ikke, at der er taget tilstrækkeligt hensyn til almenhedens behov for fri og lige adgang til information. Det anføres blandt andet, at det ikke vil være muligt at opretholde undtagelser om, at enkeltpersoner på biblioteker kan foretage personligt gennemsyn i form af f.eks. skærmgengivelse eller afspilning af filmværker, musikværker og andre værker i digital form.

Bibliotekerne og Kommunernes Landsforening finder det endvidere uacceptabelt, at det efter forslaget til art. 4, stk. 2, vil kræve samtykke fra rettighedshaverne at parallelimportere og videresælge bøger m.v., der lovligt er bragt på markedet uden for EU (EU-konsumtion).

Bibliotekssektoren, Dansk Dataforening, Tele Danmark m.fl. giver deres tilslutning til den særlige undtagelse i art. 5, stk. 1, om teknisk betingede midlertidige reproduktionshandlinger. Rettighedsorganisationerne, herunder Danske Dagblades Forening, Den danske Forlæggerforening, IT-Brancheorganisationen og Samrådet for Ophavsret, tager afstand fra bestemmelsen i dens nuværende udformning. Det er disse organisationers opfattelse, at selve brugen af værket skal være autoriseret af rettighedshaveren eller på anden måde være lovlig.

Danmarks Radio og TV2 har særligt fremhævet behovet for, at der i direktivet tages højde for de problemer, som radiofonierne har med hensyn til anvendelse af fonogrammer i egne produktioner, midlertidig reproduktion i forbindelse med deres udsendelsesvirksomhed samt anvendelse af ældre produktioner til nye formål, f.eks. tilgængeliggørelse on-demand.

En mere detaljeret oversigt over indholdet af de indkomne høringssvar findes i en høringsoversigt af 29. april 1998 udarbejdet af Kulturministeriet og oversendt til Europaudvalget den 30. april 1998.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

5.1. Vedtages direktivforslaget i den form, det er fremlagt af Kommissionen, og eventuelt med visse af de af Parlamentet vedtagne ændringsforslag, vil ophavsretsloven skulle ændres på en række punkter.

Forslaget til art. 4, stk. 2, om konsumtion af spredningsretten indebærer, at parallelimport af værkseksemplarer alene vil kunne finde sted for så vidt angår eksemplarer, der første gang er bragt på markedet inden for EU med rettighedshaverens samtykke. Parallelimport af fx bøger, der første gang er bragt på markedet uden for EU, vil således ikke være tilladt.

Efter ophavsretslovens § 19 gælder der et almindeligt princip om, at værkseksemplarer frit kan viderespredes, uanset hvor de første gang måtte være bragt på markedet, hvilket betyder, at parallelimport i almindelighed er tilladt. Kun for så vidt angår udøvende kunstnere og lyd- og billedproducenter gælder der efter lovens §§ 65-67 - som følge af EF-direktivet om udlejning og udlån - et forbud mod parallelimport for så vidt angår optagelser, der er foretaget i et EU-land men første gang bragt på markedet uden for EU.

Den udtømmende opregning af undtagelser i art. 5 indebærer en indsnævring af de tilladte undtagelser.

Undtagelser, der traditionelt har været gældende inden for undervisningsområdet, begrænses således til kun at gælde for den undervisning, som finder sted i ikke-kommercielt øjemed. Samme begrænsning vil gælde for eksemplar fremstilling m.v., der sker til fordel for syns- og hørehandicappede.

Endvidere medfører forslaget, at en række andre specielle undtagelser ikke vil kunne opretholdes. Det drejer sig fx om muligheden for at optage radio- og fjernsynsudsendelser til kortvarig brug for beboere på plejehjem, sygehuse, og i fængsler m.v. (§ 15), samt bestemmelserne i §§ 23 og 24 om gengivelse af kunstværker i kritiske og videnskabelige fremstillinger, i kataloger og lignende.

Ligeledes vil det med stor sandsynlighed ikke være muligt at bevare en undtagelse af den i ophavsretslovens § 27 nævnte karakter, hvorefter ophavsretten ikke skal være til hinder for, at offentlige myndigheder giver aktindsigt efter de almindelige regler om offentlighed i forvaltningen.

En yderligere konsekvens af art. 5 vil formentlig være, at det ikke længere vil være tilladt på offentlige biblioteker at stille værker i digital form til rådighed for enkeltpersoner til personligt gennemsyn eller studium på stedet. Det betyder, at computere opstillet på biblioteker ikke uden samtykke fra rettighedshaverne vil kunne anvendes af privatpersoner til "browsing" og lignende formål.

5.2. Forslaget skønnes ikke at ville medføre statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den foreslåede harmonisering må antages at fremme den grænseoverskridende udveksling af varer og tjenesteydelser, hvori der indgår ophavsretligt beskyttet materiale. Dette vil antagelig skabe vækst i erhvervssektorerne i informationssamfundet samt have en gavnlig virkning på beskæftigelsen. En harmoniseret beskyttelse vil formentlig være en ansporing til nye investeringer i en række aktiviteter, der er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder.

7. Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Kulturministeriet har i et grundnotat af 9. marts 1998 redegjort for Kommissionens oprindelige forslag. Der henvises endvidere til den af Kulturministeriet udarbejdede høringsoversigt af 29. april 1998, som er oversendt til Europaudvalget den 30. april 1998.

Kommissionens oprindelige forslag har den 27. marts 1998 og den 18. juni 1999 været forelagt for Europaudvalget til orientering, jf. Kulturministeriets notater af 19. marts 1998 og 9. juni 1999.

7. Direktivforslag om visse retlige aspekter af elektronisk handel i Det Indre Marked

Revideret notat

Resumé

Formålet med direktivforslaget er at sikre et velfungerende Indre Marked, særlig den frie bevægelighed for informationssamfundets tjenester mellem medlemsstaterne. Informationssamfundets tjenester defineres som enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som formidles ad elektronisk vej. Forslaget er sat på rådsmødet den 7. december 1999 til fælles holdning. Der foregår stadig forhandlinger om forslaget i COREPER.

Direktivforslaget omhandler følgende hovedområder:

- Afsenderlandsprincippet. Direktivforslaget bygger på et princip om hjemlandskontrol og gensidig anerkendelse (afsenderlandsprincippet). Det er udgangspunktet, at de områder, der er omfattet af direktivet, skal overvåges af myndighederne i det land, hvor virksomheden er etableret, og med anvendelse af etableringslandets lovgivning.
- Etableringsretten. Der må ikke stilles særlige krav om godkendelsesordninger eller lignende til virksomheder, som ønsker at markedsføre eller sælge varer og tjenesteydelser elektronisk.
- Generel oplysningspligt og kommerciel kommunikation. Forslaget indeholder en generel oplysningspligt for tjenesteydere og fastsætter en række krav om gennemsigtighed, herunder at kommerciel kommunikation via elektronisk post skal være klart genkendelig som sådan. Derudover skal tjenesteydere regelmæssigt konsultere og respektere "opt-out registre".
- Elektroniske kontrakter. Medlemsstaterne skal sikre, at deres lovgivning ikke hindrer elektronisk kontraktindgåelse. Tjenesteyderne skal sende en kvittering, hver gang man modtager en bestilling fra en kunde. Dette gælder dog ikke ved aftaler, der indgås ved udveksling af e-post.
- Informationsformidlers ansvar. Tjenesteydere skal som udgangspunkt være fri for straffe- og civilretligt ansvar for oplysninger, de lagrer eller overfører for deres kunder, forudsat de ikke har aktuelt kendskab til ulovligheden, og de hurtigt efter kendskab fjerner materialet.
- Iværksættelse, herunder tvistløsning og myndighedernes rolle. Medlemsstaterne skal opfordre erhvervsorganisationer til at udarbejde adfærdskodeks, som skal bidrage til, at direktivforslagets bestemmelser anvendes efter hensigten. Det skal endvidere være muligt at etablere alternative systemer for bilægelse af grænseoverskridende tvister.

1. Baggrund og indhold

I april 1997 afgav Kommissionen en meddelelse med titlen "Et europæisk initiativ om elektronisk handel" (KOM(97)157 endelig udgave af 15. april 1997), hvori Kommissionen opstillede det mål, at der i år 2000 på fællesskabsplan skulle være fastlagt sammenhængende juridiske rammer for den elektroniske handel.

Kommissionen fremlagde den 7. december 1998 forslag til direktiv om visse retlige aspekter af elektronisk handel i Det Indre Marked (KOM(98)586). Hjemlen for forslaget er artikel 42, stk. 2, artikel 55 og artikel 95 i Amsterdamtraktaten, hvorefter beslutning træffes af Rådet med kvalificeret flertal efter fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet (artikel 251). Formålet med direktivforslaget er at sikre et velfungerende Indre Marked, særlig den frie bevægelse og lighed for informationssamfundets tjenester mellem medlemsstaterne.

-

Europa-Parlamentet afgav betænkning den 6. maj 1999 med en række ændringsforslag.

Kommissionen har den 17. august 1999 fremlagt et ændringsforslag, der imødekommer en stor del af Europa-Parlamentets ændringsforslag (KOM(99)427).

Det finske formandskab har den 13. august 1999 fremlagt et kompromisforslag, som har dannet grundlag for drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe. Formandskabet har efterfølgende på nogle punkter ændret sit kompromisforslag for at tage højde for drøftelserne i rådsarbejdsgruppen. I dette notat tages der udgangspunkt i formandskabets kompromisforslag, som det forelå medio november.

1.1. Afsenderlandsprincippet

Direktivforslaget indfører et afsenderlandsprincip på en række områder. Afsenderlandsprincippet bygger på et princip om hjemlandskontrol og gensidig anerkendelse og betyder, at en tjenesteyder alene skal overholde lovgivningen i det land, hvor tjenesteyderen er etableret. Direktivforslaget pålægger samtidig etableringslandet en pligt til at sikre, at tjenesteyderen overholder etableringslandets lovgivning - også når tjenesteydelse leveres til en anden medlemsstat. Modtagerlandet vil således på de omfattede områder ikke kunne kræve, at en udenlandsk tjenesteyder overholder deres nationale lovgivning.

Afsenderlandsprincippet i direktivforslaget har betydning for:

- etablering, herunder krav om brug af en særlig selskabsform eller om, at virksomheden skal have en vis mindstekapital (kapitalkrav).
- krav om særlig uddannelse, praktisk erfaring, sprogkundskaber og lignende kvalifikationskrav, som stilles enten til virksomheden, dens ejere eller til de ansatte.
- begrænsninger i de aktiviteter, som virksomheden må udføre, herunder krav om at forskellige former for aktiviteter skal holdes adskilt, eventuelt i særlige selskaber.
- konkurrencebegrænsende adfærd, herunder om misbrug af dominerende stilling.
- krav til virksomheden og dens ansatte om tavshedspligt mv.
- krav til markedsføringens form og indhold.
- krav om særlig information, vejledning eller rådgivning af kunden, som virksomheden skal give i sit markedsføringsmateriale eller forud for selv aftalens indgåelse.
- krav til selve tjenesteydelsens form og kvalitet.

Kommissionen har på et sent tidspunkt under forhandlingerne om direktivforslaget oplyst, at afsenderlandsprincippet også omfatter straffelovgivning. Dette indebærer, at tjenesteydere inden for direktivets koordinerede område som udgangspunkt alene skal overholde etableringslandets - og ikke modtagerlandets - straffelovgivning.

Afsenderlandsprincippet påvirker endvidere den internationale privatret i forhold til aftaler, som ikke er forbrugerftaler. Princippet vil i et vist omfang virke som en lovvalgsregel - dvs. en regel, der bestemmer hvilket lands lovgivning der skal anvendes i et konkret tilfælde. Regler om lovvalg findes i en række internationale konventioner. Hvis den internationale privatret udpeger lovgivningen i en anden medlemsstat end afsenderlandet, så kan det pågældende lands lovgivning kun anvendes, hvis den ikke hindrer den frie udveksling af informationssamfundets tjenester.

For forbrugerftaler vil de eksisterende internationale lovvalgskonventioner fortsat gælde. Det indebærer i visse situationer, at det er afsenderlandets lovgivning, der gælder og i andre situationer, at det er modtagerlandets. Som hovedregel gælder, at hvis den erhvervsdrivende har markedsført sig over for forbrugeren, vil det være lovgivningen i forbrugers hjemland, der finder anvendelse. Hvis den erhvervsdrivende ikke har markedsført sig over for forbrugeren, vil lovgivningen i virksomhedens hjemland, som udgangspunkt finde anvendelse. Det er endnu ikke afklaret, hvornår markedsføring på Internettet kan siges at være rettet mod et bestemt land.

Undtaget fra selve direktivforslaget er skatteområdet, registerregler, notarfunktioner, repræsentation af klienter i retssager og spil om penge (lotterier mv.). På disse områder vil ingen af direktivforslagets bestemmelser finde anvendelse.

Andre områder er specifikt undtaget fra afsenderlandsprincippet, men ikke fra resten af direktivforslaget. Det gælder bl.a. visse spørgsmål om ophavsret, ophavsretsbeslægtede rettigheder, databaser, industrielle rettigheder samt udstedelse af elektroniske penge, der kun kan bruges i udstederlandet. Investeringsinstitutters markedsføring i en anden medlemsstat, som ikke henhører under et område, der omfattes af direktiv 85/611 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer er også undtaget fra direktivforslaget. Det gælder også forsikringsvirksomheders etablering i en anden medlemsstat, som i stedet er reguleret af andre direktiver. Udpegning af værneting (dvs. hvilket land en retssag kan anlægges i), aftalt lovvalg, kontraktforpligtelser i forbindelse med forbrugerkontrakter (dvs. spørgsmålet om mangler i forbindelse med køb, reklamationsret mv.) og ejendomskontrakter, hvor der er formelle krav i den nationale lovgivning er ligeledes undtaget. Samt endelig spørgsmålet, om det er tilladt at sende uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post eller lignende ("spamming").

Myndighederne i modtagerlandet kan i særlige tilfælde gribe ind over for en udenlandsk tjenesteyder. Direktivforslaget omtaler bl.a. situationer, hvor det kan være nødvendigt for at beskytte mindreårige eller for at varetage sundhedsbeskyttelse, offentlig sikkerhed eller forbrugerbeskyttelse. Det er en betingelse, at indgrebet står i rimeligt forhold til disse mål, og at indgrebet i øvrigt overholder fællesskabsretten.

Modtagerlandets myndighed skal dog forinden opfordre etableringslandets myndighed til at gribe ind. Modtagerlandet kan i særligt hastende tilfælde gribe ind uden først at skulle bede etableringslandet herom.

Kommissionen skal endvidere underrettes om et påtænkt indgreb, og Kommissionen kan træffe afgørelse om, hvorvidt indgrebet er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Hvis Kommissionens afgørelse er negativ, anmoder Kommissionen modtagerlandet om at undlade at træffe de påtænkte indgreb. Det må antages, at dette kun gælder administrative indgreb og ikke indgreb, der foretages på baggrund af en domstolsafgørelse.

1.2. Etablering og oplysning

Adgangen til at udbyde tjenester i informationssamfundet må ikke underlægges krav om forudgående godkendelse eller lignende krav, der har samme effekt.

Direktivforslaget indeholder en generel oplysningspligt for tjenesteydere i informationssamfundet. Der skal således - udover fællesskabsrettens øvrige oplysningsforpligtelser - gives oplysning om bl.a. tjenesteyderens navn, geografiske adresse og e-post adresse. Endvidere skal priserne på informationssamfundets tjenester angives præcist og tydeligt samt inkludere f.eks. skat og leveringsomkostninger. Etableringslandet kan stille strengere krav - men kun til de virksomheder, der er etableret i det pågældende land.

1.3. Kommerciel kommunikation

Direktivforslaget fastslår bl.a., at kommerciel kommunikation (dvs. reklamer og anden markedsføring) og uopfordret kommerciel kommunikation skal være identificerbar som sådan.

Det skal endvidere fremgå, for hvis regning den kommercielle kommunikation foretages, ligesom salgsfremmende foranstaltninger som rabatter, præmier, tilgift mv. samt konkurrencer og spil i reklameøjemed - når de er tilladte i etableringslandet - klart skal identificeres som sådanne. Etableringslandet kan stille strengere krav - men kun til de virksomheder, der er etableret i det pågældende land.

Derudover skal tjenesteydere regelmæssigt konsultere og respektere "opt-out registre", hvori de personer, der ikke ønsker at modtage uopfordret kommerciel kommunikation, kan blive registreret.

Direktivforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at det skal være tilladt at benytte kommerciel kommunikation inden for lovregulerede erhverv (eksempelvis læger, revisorer og advokater), når reklamen overholder etableringslandets faglige regler.

1.4. Elektroniske kontrakter

Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne sikre, at den nationale lovgivning tillader elektronisk kontraktindgåelse. National ret må således som udgangspunkt ikke indeholde regler om, at kontrakter skal indgås på papir, skal underskrives i hånden eller lignende. De nationale regler om aftaleindgåelse må således ikke føre til, at kontrakter fratages gyldighed, alene fordi de er indgået elektronisk.

Direktivforslaget indeholder ikke nogen nærmere definition af, hvad der skal forstås ved "elektroniske kontrakter". Medlemsstaterne vil imidlertid have mulighed for at gøre undtagelser på enkelte områder, som er opregnet i forslaget. Muligheden for at gøre undtagelse omfatter bl.a. kontrakter, der stifter eller overdrager rettigheder over fast ejendom bortset fra lejerettigheder og kontrakter, for hvilke det i lovgivningen er bestemt, at domstole, off entlige myndigheder eller private, der udøver offentlig myndighed (notarer mv.) skal "medvirke". Også kautionsdokumenter, der udstedes af forbrugere, og kontrakter indenfor familieretten og arveretten kan undtages.

Forslaget indeholder herudover regler om, hvilke oplysninger en tjenesteudbyder skal give, før en aftale indgås elektronisk. I hovedtræk går reglerne ud på, at en tjenesteudbyder forud for indgåelsen af en aftale skal give modparten oplysning om de forskellige tekniske led i aftaleindgåelsen (klik på en ikon osv.) Udbyderen skal også oplyse, om den elektroniske kontrakt vil blive opbevaret til senere brug, og om muligheden for at rett e indtastningsfejl mv.

Forslaget indeholder endvidere regler om, hvordan tjenesteudbyderen skal forholde sig, når han modtager en bestilling. Bestemmelsen indebærer, at en tjenesteudbyder, der modtager en bestilling, som er afgivet på elektronisk vis, uden unødigt ophold skal sende en "elektronisk kvittering". Dette skal dog ikke gælde, hvis aftalen indgås udelukkende ved brug af e-mail eller lignende individuel kommunikation.

1.5. Formidleransvar

Direktivforslaget indeholder regler om tjenesteyderes ansvar for overførelse og opbevaring af "ulovlig information". Af bemærkningerne til bestemmelserne fremgår det, at tjenesteyderne som udgangspunkt hverken skal kunne blive erstatningsansvarlige eller strafferetligt ansvarlige for oplysninger, som tjenesteyderen - f.eks. en internetudbyder - opbevarer eller videresender som led i elektronisk kommunikation. Tjenesteyderen skal som udgangspunkt heller ikke kunne pålægges at overvåge indholdet af de oplysninger, som tjenesteyderen opbevarer eller videresender.

Tjenesteydere skal ifølge direktivforslaget ikke kunne gøres ansvarlig for overførelse af information via kommunikationsnet, herunder for midlertidig lagring af information (caching), når overførelsen og lagringen opfylder visse betingelser.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om, at tjenesteydere, der lagrer information (hosting) for deres kunder, ikke skal kunne ifalde ansvar, forudsat at tjenesteyderen ikke har kendskab til ulovligheden, og at tjenesteyderen hurtigt efter kendskab fjerner materialet.

Det foreslås endvidere, at tjenesteydere ikke skal kunne pålægges en generel forpligtelse til at overvåge de informationer, som de overfører, eller som lagres i deres systemer. Bestemmelsen betyder bl.a., at medlemsstaterne ikke kan pålægge internetudbydere en generel pligt til at overvåge indholdet af de hjemmesider, som brugerne etablerer hos udbyderen.

Af kommentaren til artiklerne fremgår, at forslaget f.eks. som udgangspunkt vil hindre, at en tjenesteyder pålægges strafansvar for opbevaring og videreformidling af børnepornografisk materiale, racistisk propaganda eller lignende. Denne ansvarsfritagelse skal gælde, selv om de generelle regler i medlemsstaterne om selvstændigt strafansvar eller om et ansvar for medvirken til et strafbart forhold er opfyldt.

1.6. Iværksættelse, herunder tvistløsning og myndighedernes rolle

Medlemsstaterne og Kommissionen skal opfordre erhvervs sammenslutninger eller -organisationer på fællesskabsplan til at udarbejde adfærdskodeks, som skal bidrage til, at direktivforslagets bestemmelser om oplysningspligt, kommerciel kommunikation, elektroniske kontrakter og ansvar anvendes efter hensigten. Forbrugerorganisationer skal endvidere opfordres til at deltage i udarbejdelsen af adfærdskodeks, der vedrører deres interesser.

Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne drage omsorg for, at deres lovgivning gør det muligt at anvende ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister som f.eks. klage- og ankenævn, samt at dette kan ske ad elektronisk vej. Udenretlig bilæggelse skal ske på en måde, som sørger for en tilfredsstillende proceduremæssig sikkerhed for de involverede parter.

Medlemsstaterne skal endvidere sørge for, at klager over virksomheder kan indbringes for domstolene med henblik på at få nedlagt et fagedforbud, så overtrædelsen hurtigst muligt kan bringes til ophør og forhindre, at der opstår yderligere skade for de berørte interesser. Forhold, der strider imod hele direktivforslaget, vil udgøre en overtrædelse af forbudsdirektivet (direktiv om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser). Forbudsdirektivet giver myndighederne i en anden medlemsstat mulighed for i særlige tilfælde at tage retslige skridt i etableringsstaten for derigennem at få nedlagt et forbud.

Medlemsstaterne skal også sikre, at der er et samarbejde mellem de nationale myndigheder. De skal endvidere sikre, at modtagere og udbydere af tjenesteydelser får adgang til generelle informationer om f.eks. rettigheder og forpligtelser ved indgåelse af kontrakter samt hvilke klageorganer, der kan anvendes ved tvister.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Direktivforslaget vedrører ifølge Kommissionen alene visse specifikke spørgsmål, som giver anledning til problemer for Det Indre Marked. Ifølge Kommissionen griber den valgte fremgangsmåde så lidt som muligt ind i de gældende nationale retsfor skrifter. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet begrænses direktivforslaget til de indgreb, som er strengt nødvendige for at opnå et velf ungerende område uden indre grænser. Princippet om gensidig anerkendelse og den gældende EF-ret begrænser endvidere behovet for at indføre nye bestemmelser.

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Kommissionen har ikke fremsat bemærkninger om, at direktivforslaget anfægter den eksisterende fælleskabsregulering.

3. Gældende dansk ret

Dansk ret indeholder ikke noget samlet regelsæt, som specifikt regulerer informationssamfundets tjenester. I stedet er det udgangspunktet, at dansk rets almindelige regler om etablering, markedsføring, rådgivning, aftaleindgåelse, ansvar, offentlig kontrol m.v. finder anvendelse ved såvel fysisk som elektronisk handel.

I det følgende redegøres for de væsentligste danske retsregler, som berøres af direktivforslaget.

3.1. Afsenderlandsprincippet

Den eksisterende EU-lovgivning betyder, at der på en række områder allerede i dag i Danmark gælder et afsenderlandsprincip. Dette gælder eksempelvis for reglerne om etablering (herunder valg af selskabsform og kapitalkrav) samt soliditetstilsyn med virksomheder, der leverer finansielle tjenesteydelser.

Reguleringen af finansielle virksomheder er baseret på en række EU-direktiver, der i høj grad bygger på afsenderlandsprincippet. Modtagerlandets myndigheder tillægges dog samtidig visse beføjelser for så vidt angår samfundsmæssige interesser/almene hensyn. Begrebet "samfundsmæssige interesser/almene hensyn" dækker hovedsageligt de regler, der - på ikke harmoniserede områder - også regulerer finansielle tjenesteydelser. Dette kan f.eks. være forbrugerbeskyttelsesregler.

På de områder, hvor EU-lovgivning ikke har indført et afsenderlandsprincip, gælder der ifølge dansk retspraksis - f.eks. i forhold til forbrugerne - som udgangspunkt et modtagerlandsprincip. Dvs. at de danske regler også finder anvendelse over for virksomheder, der er etableret i udlandet, såfremt det kan siges, at de udøver eller retter en erhvervsmæssig virksomhed mod det danske marked.

Med hensyn til de lovregulerede erhverv (dvs. revisorer, ejendomsmæglere m.fl.) gælder det, at modtagerlandet i visse tilfælde kan stille krav om, at en person, der ønsker at udøve bestemte former for virksomhed i det pågældende land, gennemgår en prøvetid eller en egnethedsprøve med henblik på at sikre, at de fornødne kvalifikationer er til stede. For revisorers vedkommende betyder det f.eks., at man alene vil kunne revidere årsregnskaberne for danske selskaber, hvis man er autoriseret hertil af de danske myndigheder.

Modtagerlandsprincippet gælder bl.a., når udenlandske virksomheder markedsfører deres varer eller tjenesteydelser i Danmark, eller når de leverer varer og tjenesteydelser til danske kunder. Det er dog i dansk retspraksis ikke fastlagt, hvornår markedsføring via f.eks. Internettet kan siges at være rettet mod det danske marked. Derudover kan det være vanskeligt for

f.eks. danske myndigheder at få udenlandske virksomheder i andre lande til at overholde danske regler, når de reklamerer via Internettet.

Reglerne om markedsføring findes i markedsføringsloven og anden særlovgivning omhandlende f.eks. virksomheders markedsføring af lægemidler, levnedsmidler og kemiske stoffer. Ved indgreb over for virksomhedernes konkurrencebegrænsende adfærd kan modtagerlandet gribe ind og anvende modtagerlandets regler.

Inden for det privatretlige område - der bl.a. drejer sig om reglerne om aftaleindgåelse, køb og erstatningsansvar - gælder en række lovvalgsregler, bl.a. i form af internationale konventioner. Disse benyttes til at afgøre, hvilket lands retsregler, der skal finde anvendelse, når en aftale har tilknytning til mere end et land.

Spørgsmålet om dansk straffemyndighed (jurisdiktion) er reguleret i straffelovens §§ 6-12. Det følger af disse regler, at der bl.a. kan være dansk straffemyndighed i tilfælde, hvor handlingen ikke er foretaget i Danmark, men måltrettet tager sigte på dansk område.

3.2. Oplysningspligt og uopfordret kommerciel kommunikation

På en række områder stilles der krav om, at en part giver bestemte oplysninger. F.eks. indeholder forbrugerftaleloven og kreditaftaleloven bestemmelser, som pålægger erhvervsdrivende at give forbrugere bestemte oplysninger - bl.a. om fortrydelsesret i forbindelse med fjernsalg m.v., oplysninger om bl.a. lånebeløb, udbetaling og kredit-omkostninger ved indgåelse af kreditaftaler.

I forbindelse med gennemførelsen af fjernsalgsdirektivet (direktiv 97/7/EF) vil der endvidere skulle indføres en ganske omfattende oplysningspligt for erhvervsdrivende, som indgår aftaler med forbrugere via bl.a. Internettet. Fjernsalgsdirektivet skal senest være gennemført i dansk ret den 4. juni 2000.

For så vidt angår prisoplysninger for informationssamfundets tjenester er disse reguleret af prismærkningsloven samt diverse bekendtgørelser. Derudover er der i markedsføringsloven bestemmelser om rabatter, præmier, tilgift, konkurrencer og spil mv. Reglerne omfatter dog ikke de erhvervsdrivendes oplysningspligt i den forbindelse.

3.3. Elektroniske kontrakter

Efter dansk ret stilles der som udgangspunkt ikke særlige formkrav for, at en aftale er bindende. Der er således i almindelighed ikke noget, der forhindrer, at man indgår aftaler ved brug af elektroniske midler som Internettet eller elektronisk post.

På visse retsområder stilles der dog formkrav om skriftlighed, underskrift eller lignende, som skal være opfyldt for, at en aftale kan anses som indgået. En del af disse bestemmelser må formentlig forstås sådan, at aftalen skal være indgået på papir.

Ofte forekommer formkrav imidlertid på andre måder end som gyldighedsbetingelser for aftalen. Det kan f.eks. være i form af krav om, at der skal foreligge et (underskrevet) papirdokument for, at en aftale kan registreres hos en offentlig myndighed. Som eksempel kan nævnes, at tinglysning af rettigheder over fast ejendom eller løsøre kun kan ske på grundlag af papirdokumenter.

Dansk ret indeholder et betydeligt antal retsregler, som direkte eller indirekte forudsætter, at der foreligger et papirdokument.

Dansk ret indeholder ikke regler, som svarer til forslaget artikel 11 om, at en tjenesteyder skal sende en kvittering, når han modtager en bestilling.

3.4. Formidleransvar

Dansk ret indeholder ikke særlige regler om strafferetligt ansvar eller erstatningsansvar for udbydere af informationssamfundets tjenester.

For så vidt angår det strafferetlige ansvar, er dette reguleret af straffeloven, som i § 23 indeholder en almindelig regel om ansvar for medvirken til strafbare handlinger. Medvirkensansvar omfatter den, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til den strafbare gerning. Om der er grundlag for at straffe for medvirken, afhænger af en konkret vurdering af den pågældendes handlinger. Bestemmelsen finder anvendelse på enhver, uanset om man tilhører en bestemt erhvervsgruppe eller lignende. Efter omstændighederne vil en formidler af informationssamfundets tjenester, f.eks. en internetudbyder, som opbevarer børnepornografi for en kunde, kunne blive straffet for medvirken.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udbyder af informationssamfundets tjenester bliver erstatningsansvarlig for formidling af oplysninger m.v., er omfattet af dansk rets almindelige erstatningsregler. Dansk rets almindelige erstatningsregel er culpereglen. Efter denne regel indtræder erstatningsansvar for skade, som forvoldes ved en handling, der kan tilregnes den handlende som forsætlig eller uagtsom.

3.5. Udenretlig bilæggelse af tvister

Efter dansk ret står det som udgangspunkt en sags parter frit at aftale, at en tvist mellem dem skal behandles og afgøres udenretligt. Navnlig i erhvervsforhold forekommer det ofte, at parterne har indgået en aftale om, at tvister skal afgøres ved voldgift. Derudover har dansk ret i bl.a. forbrugerklagenævnsloven regler om udenretlig bilæggelse af tvister. Tvister, der involverer en forbruger og en erhvervsdrivende om informationssamfundets tjenester, vil kunne behandles af Forbrugerklagenævnet, såfremt tjenesten hører under nævnets virksomhedsområde.

4. Høring

Kommissionens oprindelige forslag (KOM(98)586) blev den 3. februar 1999 sendt i høring hos følgende organisationer mv.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheforeningen Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Copy-Dan, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Annoncørforening, Dansk Dataforening, Dansk Detail Kreditråd, Dansk EDI-Råd, Dansk Fagpresse, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Dansk Markedsføringsforbund, Dansk Postordreforening, Dansk Tandlægeforening, Dansk Tipstjeneste, Danske Dagblades Forening, Danske Entreprenører, Danske Reklamebureauers Brancheforening, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Boghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Det Danske Advokatsamfund, Det Danske Handelskammer, FAKDIS, FDB, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Dommerfuldmægtige i Danmark, Foreningen af Internet Leverandører, Forening en af Politimestre i Danmark, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark, Foreningen for Dansk Internet Handel, Formanden for Forbrugerklagenævnet, Forsikring & Pension, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Handelshøjskolen i København (Institut for Informatik), HORESTA, Håndværksrådet, IT-Brancheforeningen, KODA, Landbrugsrådet, Landsorganisationen LO, Liberale Erhvervs Råd, Politidirektøren i København, Radiobranchen, Real kreditrådet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen og Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer i Danmark og TV 2.

Forslaget har endvidere været behandlet i EF-specialudvalg vedrørende juridiske spørgsmål, hvor organisationerne tillige var repræsenteret. Høringssvarene vedrørende Kommissionens oprindelige direktivforslag er refereret i det aktuelle notat sendt til Folketingets Europaudvalg den 10. juni 1999.

Formandskabets kompromisforslag har ikke været sendt i skriftligt høring. Forslaget har været drøftet på et møde i Juridisk specialudvalg den 17. november 1999. Følgende organisationer var repræsenteret:

Bryggeriforeningen, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Dataforening, Dansk Detail Kreditråd, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Tandlægeforening, Dansk Tipstjeneste, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Håndværksrådet, KODA, Landsorganisationen LO, Realkreditrådet, Rigsadvokaten og TV2.

Organisationerne gav generelt udtryk for, at de kunne støtte den danske holdning. Derudover gav de udtryk for følgende:

Danmarks Rejsebureau Forening og Håndværksrådet gav udtryk for, at de ønskede den internationale privatret undtaget fra afsenderlandsprincippet.

-

Dansk Industri og Finansrådet udtrykte bekymring over, at det virkede som om, der var lagt op til en nej-stemme med hensyn til afsenderlandsprincippet.

-

Dansk Tandlægeforening og Forbrugerrådet fandt, at reklameringsregler på sundhedsområdet burde undtages fra afsenderlandsprincippet.

-

Dansk Tipstjeneste fandt, at "spil" ikke burde være undtaget fra hele direktivforslaget, men kun for afsenderlandsprincippet.

Danske Reklamebureauers Brancheforening kunne støtte afsenderlandsprincippet. De foretrak dog yderligere harmonisering i direktivforslaget fremfor, at afsenderlandsprincippet skulle vige for et højere nationalt beskyttelsesniveau, som er indført ved implementeringen af minimumsdirektiver.

Danmarks Rederiforening påpegede, at der var et problem i forhold til visse internationale konventioner, hvori der er opstillet formelle krav til kontraktsindgåelsen, herunder at kontrakter skal indgås på papir.

KODA og Dansk Journalistforbund fandt ikke, at der var behov for særlige ansvarsregler for visse grupper af erhvervsdrivende.

TV2 fandt, at det var problematisk, at der var tale om et teknikbestemt direktivforslag.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Da direktivforslaget på en række områder fastsætter særegne regler for elektronisk handel, vil dette betyde, at der skal indføres særlige regler for elektronisk handel og markedsføring i dansk lovgivning.

Det bemærkes, at den nærmere forståelse og konsekvenserne af nogle af direktiv-forslagets centrale bestemmelser endnu ikke er endeligt afklaret.

Det er ikke helt klart, hvad rækkevidden af afsenderlandsprincippet i artikel 3 er. Afsenderlandsprincippet vil dog betyde, at der skal foretages ændringer i bl.a. forbrugeraftaleloven, markedsføringsloven, konkurrenceloven, reglerne om etablering, reglerne om gensidig anerkendelse af erhvervskvalifikationer, den finansielle lovgivning og straffeloven. Bestemmelsen vil muligvis kunne gennemføres ved en særskilt lov, der alene vedrører tjenester i informationssamfundet.

Forslagets bestemmelser om oplysningspligt i artikel 5-6 vil betyde, at der skal indføres særlige bestemmelser herom i dansk ret. Ligeledes vil bestemmelsen om uopfordret kommerciel kommunikation i artikel 7 nødvendiggøre nye regler herom i dansk ret.

Efter forslagets artikel 8 skal kommerciel kommunikation være tilladt inden for lovregulerede erhverv (eksempelvis læger, revisorer og advokater). Det vil eventuelt være nødvendigt at ændre bestemmelser, som regulerer brugen af reklame via Internettet mv., i lovgivningen for de omhandlede erhverv.

Forslagets artikel 9, hvoraf fremgår, at medlemsstaterne skal fjerne alle retsregler, som hindrer brugen af elektroniske kontrakter, vil formentlig have lovgivningsmæssige konsekvenser på en række forskellige områder. Som følge af de brede og upræcise formuleringer, som anvendes i bestemmelsen, er det imidlertid ikke muligt endeligt at fastslå, hvilke bestemmelser, der vil skulle ændres. Det er dog klart, at regler, der direkte kræver, at aftale indgås ved brug af et papirdokument, ikke vil kunne opretholdes. Der kan også være tale om, at lovgivningen indeholder regler om, at en kontrakt skal udfærdiges "skriftligt" eller lignende. Sådanne bestemmelse vil skulle forstås således, at skriftlighedskravet også kan opfyldes ved brug af elektroniske medier. Det gælder f.eks. reglen i kreditaftalelovens § 8, hvorefter en kreditaftale, som indgås med en forbruger, skal udfærdiges skriftligt. Bestemmelsen vil nødvendiggøre en nøje gennemgang af lovgivningen for at finde alle bestemmelser, som ved formkrav eller lignende hindrer brugen af elektroniske kontrakter.

Forslagets artikel 11, hvoraf fremgår, at en tjenesteudbyder altid skal sende en kvittering, når han modtager en bestilling, vil nødvendiggøre en ny regel herom i dansk ret.

En gennemførelse af bestemmelserne om formidleransvar vil angående det strafferetlige ansvar nødvendiggøre indførelse af særlige regler om ansvarsfrihed for udbydere af informationssamfundets tjenester i de situationer, som er omfattet af forslagets artikel 12-14. Ligeledes vil der skulle gennemføres regler, der i de tilfælde, som er nævnt i artikel 12-14, fritager udbydere af informationssamfundets tjenester for erstatningsansvar.

Bestemmelsen om udenretlig bilæggelse af tvister er af generel karakter, og det er ikke givet, at denne nødvendiggør lovændringer. Såfremt det vil være nødvendigt med lovændringer, vil dette bl.a. kunne ske ved en ændring af forbrugerklagenævnsloven.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget indebærer, at det bliver lettere for virksomhederne at markedsføre og sælge produkter f.eks. via Internettet, idet de som udgangspunkt kun skal overholde reglerne i etableringslandet.

Det antages, at direktivforslaget vil føre til et øget udbud af varer og tjenesteydelser via elektroniske medier, og at dette alt andet lige vil øge konkurrencen på det europæiske marked. I det omfang den øgede konkurrence giver øget handel, vil dette have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

På den anden side kan det være en ulempe for modtagerne af informationssamfundets tjenester, at de skal sætte sig ind i de forskellige landes regler vedrørende markedsføring mv., og at de ikke længere kan nøjes med at kende deres bopælslands lovgivning.

Endelig kan det være en ulempe for danske virksomheder, at de også på udenlandske markeder skal være underlagt danske regler, hvis disse regler er mere strenge end de regler, der gælder i de lande, hvor de konkurrerende virksomheder er etableret.

Det vil dog stadig være afgørende for realiseringen af potentialet i den elektroniske handel, at modtagerne af ydelserne har den fornødne tillid hertil. Det er uklart, hvordan afsenderlandsprincippet vil påvirke forbrugernes tillid til elektronisk handel.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 4. december 1998 og den 18. juni 1999 til orientering. Notat, grundnotat og aktuelt notat er henholdsvis fremsendt den 27. november 1998, den 12. maj 1999 og den 10. juni 1999.

8. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om følgeret til fordel for ophavsmanden til et originalkunstværk, KOM (1998)78

Revideret notat

Resumé:

Direktivforslaget vedrører den såkaldte følgeret, som indebærer, at der ved kommercielt videresalg af ophavsretligt beskyttede kunstværker skal betales et vederlag til ophavsmanden eller dennes arvinger. Forslaget har til formål at sikre, at der inden for EU kommer til at gælde ensartede regler på dette område. Forslaget vil medføre, at der skal foretages mindre ændringer af den gældende følgeretsordning i ophavsretsloven.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen forelagde den 25. april 1996 et forslag til direktiv: KOM (96) 97 endelig udgave.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 18. december 1996. Europa-Parlamentet afgav udtalelse om direktivforslaget den 9. april 1997. På den baggrund forelagde Kommissionen den 13. marts 1998 et ændret forslag.

Forslaget er udstedt med hjemmel i EF-traktatens art. 95 (tidligere art. 100A), og vedtagelse skal ske i overensstemmelse med proceduren i Traktatens art. 251 (tidligere art. 189B) om fælles beslutningstagen med Parlamentet.

Forslaget var senest på dagsordenen for rådsmødet (Indre Marked) den 28. oktober 1999. Rådet besluttede at fortsætte behandlingen af forslaget med henblik på snarest at finde en tilfredsstillende løsning på de problemer, som visse delegationer havde nævnt.

Forslaget er på ny sat på dagsordenen for rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 med henblik på en vedtagelse af fælles holdning.

Hovedformålet med direktivforslaget er at harmonisere den ophavsretlige følgeret inden for EU for at sikre lige konkurrencevilkår.

Kompromisforslaget, således som det forventes fremlagt på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999, består af følgende hovedelementer:

Ophavsmanden til et originalkunstværk skal have en ret til vederlag ved videresalg af dennes kunstværk, medmindre transaktionen kun finder sted mellem privatpersoner. Vederlaget udløses f.eks. ved salg af et værk af billedkunst på auktion, såfremt det ikke drejer sig om førstegangssalg foretaget af ophavsmanden. En privatperson er også pligtig til at betale følgeretsvederlag, hvis et kunstværk videresælges til en erhvervsmæssig køber. Dette gælder dog ikke for videresalg til museer.

De enkelte medlemslande kan bestemme, at der ikke skal erlægges følgeretsvederlag, hvis videresalget finder sted mindre end 3 år efter, at sælgeren (f.eks. et galleri) har erhvervet kunstværket fra ophavsmanden. Dette skal dog kun gælde, hvis salgsprisen ikke overstiger 10.000 euro.

Der fastsættes en mindstegrænse på 2500 euro for den salgspris, der udløser følgeretsvederlag. Medlemslandene har frihed til at fastsætte en lavere mindstegrænse.

Vederlaget beregnes på følgende måde:

- 4% af salgsprisen op til 50.000 euro,
- 3% af den del af salgsprisen, der ligger mellem 50.000 euro og 200.000 euro,
- 1% af den del af salgsprisen, der ligger mellem 200.000 euro og 350.000 euro,
- 0,5% af den del af salgsprisen, der ligger mellem 350.000 euro og 500.000 euro, samt
- 0,25% af den del af salgsprisen, der overstiger 500.000 euro.

Der er givet mulighed for, at medlemslandene kan anvende en procentsats på 5% op til 50.000 euro. Det totale vederlag kan ikke overstige 10.000 euro.

Følgeretten påhviler sælger, men medlemslandene kan bestemme, at sælgeren og andre medvirkende, som handler erhvervsmæssigt, skal hæfte solidarisk for betalingen.

Følgeretten tilkommer ophavsmanden i dennes levetid. Efter ophavsmandens død overgår retten til ophavsmandens ægtefælle og efterkommere inden for beskyttelsestiden, dvs. 70 år efter udgangen af det år, hvor ophavsmanden døde.

Medlemsstaterne kan bestemme, at følgeretten skal udøves af en forvaltningsorganisation.

Beskyttelsen gælder for personer, der er statsborgere eller fast bosat i Unionens medlemslande. I forhold til statsborgere fra tredjelande, som ikke er fast bosat inden for Unionen, gælder beskyttelsen under forudsætning af gensidighed.

Af hensyn til de lande, der ikke har en følgeretsordning, er der foreslået en frist på 5 år for implementering af direktivet.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har i sin begrundelse for forslaget anført, at der er et behov for fælles EU-regler på følgeretsområdet. Det skyldes bl.a., at ikke-diskrimineringsprincippet i Traktatens art. 6 indebærer, at medlemslande, som har en følgeretsordning, har pligt til at betale vederlag til statsborgere fra andre medlemslande, selv om disse lande ikke har en følgeretsordning. I præamblen har Kommissionen under hensyn til nærhedsprincippet præciseret, at den harmoniserende effekt af direktivforslaget er begrænset til de bestemmelser i national lovgivning, som har den mest direkte effekt på Det Indre Marked. Af disse grunde er der givet medlemslandene en mulighed for at fastsætte en lavere mindstegrænse for vederlagspligtige salg. Det er ligeledes overladt til medlemslandene at bestemme, hvem følgeretten skal tilkomme efter ophavsmandens død.

3. Gældende dansk ret

I dansk ret blev der i 1989 gennemført en følgeretsordning, som er indeholdt i den gældende ophavsretslovs § 38.

Efter § 38 tilkommer der ophavsmanden eller dennes ægtefælle eller livsarvinger et vederlag på 5% af salgsprisen ved erhvervsmæssigt videresalg af kunstværker. Private handler falder således uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Pligten til at betale vederlag påhviler den, der erhvervsmæssigt sælger eller formidler salg af kunstværker.

I § 8 i bekendtgørelse nr. 274 af 18. april 1996 om beregning af følgeretsvederlag ved erhvervsmæssigt videresalg af kunstværker er der fastsat en mindstegrænse på 2.000 kr. for den salgspris, der udløser følgeretsvederlag. Retten gælder ved salg af værker af billedkunst, værker af brugskunst, medmindre de er fremstillet i flere identiske eksemplarer, og fotografiske værker.

Retten til følgeretsvederlag er personlig og uoverdragelig, hvilket indebærer, at kravet på følgeretsvederlag ikke kan frafalde over for eksempelvis auktionshuse. Efter ophavsmandens død falder følgeretten i arv til ophavsmandens ægtefælle og livsarvinger. Ophavsmanden kan ikke råde over sin ret ved testamente.

Kravet på følgeretsvederlag kan kun gøres gældende af en organisation, der er godkendt af kulturministeren. Denne organisation er Copy-Dan, foreningen Billedkunst.

4. Høring

Kommissionens ændrede forslag har været udsendt til høring hos berørte organisationer m.v.

Copy-Dan, Billedkunst understreger, at det danske kunstmarked er karakteriseret ved, at den overvejende del af dansk nutidskunst sælges i Danmark. En nedsættelse af vederlagssatsen fra den gældende danske på 5% til den foreslåede degressive skala på 4%-2% vil medføre betragtelige indtægtstab for danske kunstnere. Copy-Dan foreslår derfor, at det i direktivet overlades til medlemslandene at fastsætte et højere vederlag end 4% for salg under 50.000 euro, da salg under denne beløbsgrænse ikke har nogen indflydelse på Det Indre Marked. Copy-Dan støtter Kommissionens forslag om, at medlemslandene kan fastsætte en lavere minimumsbeløbsgrænse end 1.000 euro. Copy-Dan, Billedkunst, har på det seneste udtrykt stor skuffelse over, at direktivet endnu ikke er vedtaget. Det har blandt andet været anført, at handelen med kunst vil søge til de lande, der ikke har en følgeretsordning, så længe der ikke er sket en harmonisering inden for EU.

Billedkunstnernes Forbund henviser til høringssvaret fra Copy-Dan, Billedkunst, og giver særligt udtryk for, at der i direktivet bør gives de enkelte medlemslande mulighed for at fastsætte individuelle vederlag med et minimum på 3% eller 4% for salgspriser under 50.000 euro.

Foreningen af Auktionsledere i Danmark udtrykker generel modstand mod følgeretsordningen, eftersom den eksisterende danske ordning leder til, at kunstværker sættes til salg i lande, der ikke har en følgeretsordning. Auktionslederforeningen foreslår, at følgeretten bringes ned på et niveau på 1%-2%, svarende til de fragtomkostninger, der er forbundet med transport af kunstværker til udlandet. Foreningen støtter forslaget om, at der ikke skal betales vederlag for salg under 1.000 euro. Endvidere bør der skabes mulighed for, at de virksomheder, der påhviler at afregne følgeretsvederlag, kan fratække administrationsomkostningerne i de indbetalte beløb. Foreningen har på det seneste givet udtryk for, at direktivet må vedtages snarest muligt, eftersom den nuværende situation, hvor visse lande slet ikke har en følgeretsordning, virker konkurrenceforvridende.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget vil indebære, at der i den danske ophavsretslov skal indføres en degressiv skala for salg over 50.000 euro.

Den gældende danske sats på 5% vil dog kunne opretholdes for så vidt angår videresalg op til 50.000 euro (ca. svarende til 375.000 kr.).

Endvidere vil det skulle præciseres, at privatpersoner, som videresælger kunstværker til erhvervmæssige købere, har pligt til at betale følgeretsvederlag.

Direktivforslaget skønnes ikke at ville medføre statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget skønnes ikke at ville medføre samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

7. Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Kommissionens oprindelige forslag har den 24. maj 1996 været forelagt for Europaudvalget til orientering, jf. Kulturministeriets notat af 14. maj 1996. Der henvises endvidere til det notat vedrørende ændringer af ophavsretsloven på baggrund af direktivforslaget, som er oversendt til Europaudvalget den 12. juni 1996. Kulturministeriet har i et grundnotat af 27. maj 1998 til Folketingets Europaudvalg redegjort for Kommissionens ændrede forslag. Direktivforslaget har været forelagt Europaudvalget den 19. februar 1999 og den 18. juni 1999 med henblik på forhandlingsoplæg samt den 22. oktober 1999 til orientering.

9. Kommissionens ændrede forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565

Revideret notat

Resumé

Kommissionens fremsatte den 10. november 1997 ændret forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565 endelig udgave.

Det tyske formandskab og EU-Kommissionen fremsatte den 20. maj 1999 et kompromisforslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud.

På rådsmødet (Indre Marked) den 21. juni 1999 blev der opnået politisk enighed om forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, med undtagelse af et spansk politisk forbehold vedrørende tilsynsmyndigheden på Gibraltar.

Forslaget har til formål, at sikre en vis minimumsbeskyttelse for aktionærer i selskaber, der udsættes for overtagelsestilbud og for minoritetsaktionærer i selskaber, hvor kontrollen med det enkelte selskab skifter hænder.

Forslaget indeholder regler om obligatoriske tilbud, tilbudsdokumentets indhold, tilbudsproceduren, ledelsens adfærd i forbindelse med en tilbudsprocedure m.v.

Der er fortsat tale om et rammedirektiv, der fastsætter nogle generelle principper og et antal specifikke minimumsregler. Direktivet indeholder således et antal obligatoriske minimumsregler, en række overordnede regler, som medlemsstaterne selv skal udfylde, en række valgfri regler samt generelle principper, som de regler, der udstedes i medfør af direktivet, skal leve op til.

1. Baggrund

Kommissionens fremsatte den 10. november 1997 ændret forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565 endelig udgave.

Forslaget af 10. november 1997 og senere arbejdsudkast blev drøftet i en arbejdsgruppe under Rådet under såvel det østrigske formandskab i 2. halvår 1998 som det tyske formandskab i første halvår af 1999.

Med baggrund i disse drøftelser fremsatte det tyske formandskab og EU-Kommissionen den 20. maj 1999 et kompromisforslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud.

Notat vedrørende dette kompromisforslag er tidligere fremsendt til Folketingets Europaudvalg til brug for drøftelserne på udvalgets møde den 18. juni 1999 og 22. oktober 1999.

På rådsmødet (Indre Marked) den 21. juni 1999 blev der opnået politisk enighed om forslag til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, med undtagelse af et spansk politisk forbehold vedrørende tilsynsmyndigheden på Gibraltar.

På rådsmødet (Indre Marked) den 28. oktober 1999 blev der ikke fundet en tilfredsstillende løsning vedrørende tilsynsmyndigheden på Gibraltar. Der blev udtrykt ønske om snarest at finde en løsning. Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999.

2. Forslagets formål og indhold

Forslaget hjemmel er traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab, særligt artikel 44 (tidligere artikel 54). Beslutningen træffes efter artikel 251, dvs. der er tale om en fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

Forslaget har til formål, at sikre en vis minimumsbeskyttelse for aktionærer i selskaber, der udsættes for overtagelsestilbud og for minoritetsaktionærer i selskaber, hvor kontrollen med det enkelte selskab skifter hænder.

Der er tale om et rammedirektiv, der fastsætter nogle generelle principper og et antal specifikke minimumsregler. For at nå de mål, der er fastlagt i de generelle principper, skal medlemsstaterne sikre, at der findes regler, som opfylder minimumskravene i direktivet. Endvidere kan medlemsstaterne for at nå disse mål have yderligere betingelser og strengere bestemmelser end krævet i direktivet.

Der er i forslaget - i forhold til det tidligere tyske formandskab og EU-Kommissionens kompromisforslag af 20. maj 1999 - foretaget justeringer af reglerne om samarbejde mellem tilsynsmyndigheder, dispensationsmuligheder, ret til at udpege myndigheder, modydelsen ved obligatoriske tilbud, reglerne for anvendelse af eksisterende/alternative systemer til beskyttelse af minoritetsaktionærer samt implementeringsperioden.

Der er endvidere fastsat en ny regel om, at Rådet og Kommissionen skal gennemgå reglerne om valg af tilsynsmyndighed 3 år efter direktivets ikrafttræden på baggrund af de indhøstede erfaringer og ændre reglerne om nødvendigt.

Der er også foretaget mindre tilføjelser til den af Rådet og Kommissionen allerede fremsatte erklæring til optagelse i Rådets mødeprotokol, fremsat 3 yderligere erklæringer vedrørende skriftlige/mundtlige afgørelser, ret til at fastsætte strengere krav end fastsat i rammedirektivet samt prioriteten af opgaver for det i direktivet fastlagte kontaktudvalg samt fremsat ensidige erklæringer fra Irland og Holland.

Direktivet behandler bl.a. følgende temaer:

Overtagelsestilbud

Medlemsstaterne skal sikre, at der findes regler, som forpligter en erhverver, der direkte eller indirekte opnår en kontrollerende andel af stemmerne i et selskab til at fremsætte overtagelsestilbud til minoritetsaktionærerne. Tilsvarende gælder, hvis erhvervelsen er sket gennem personer, der handler i forståelse med erhververen.

Personkreds og betaling

Et pligtmæssigt overtagelsestilbud skal være rettet til samtlige indehavere af kapitalandele og vedrøre alle deres andele, og prisen skal være rimelig. Når den modydelse som tilbudsgiveren tilbyder, ikke består af likvide kapitalandele, som optaget til omsætning på et reguleret marked, skal modydelsen omfattet kontant betaling, i det mindste som et alternativ.

Kontrollerende indflydelse

"Kontrollerende indflydelse" fastlægges ud fra besiddelse af en vis procentdel af stemmerne, og procentdelen samt beregningsmåden herfor, bestemmes af reglerne i den medlemsstat, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Frivilligt tilbud til opfyldelse af krav om pligttilbud

I henhold til direktivet er pligten til at afgive tilbud opfyldt, hvis et frivilligt tilbud til alle indehavere af kapitalandele om erhvervelse af alle deres andele har medført opnåelse af kontrol i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet.

Eksisterende/alternative "systemer" til beskyttelse af minoritetsaktionærer

Forslaget indeholder en overgangsregel på 1 år for medlemslande, der på tidspunktet for vedtagelsen af direktivet anvender en anden passende og mindst tilsvarende måde til beskyttelse af minoritetsinteresserne i selskabet. Forslaget tillader endvidere, at fastlægge yderligere regler med det formål, at beskytte ejerne af kapitalandele i selskabet, hvis disse regler ikke forhindrer et normalt forløb af et obligatorisk tilbud.

Dispensation fra regler fastsat i medfør af direktivet

Forudsat at de generelle principper, jf. nedenfor, er overholdt, kan medlemsstaterne i de regler, de udarbejder eller indfører i medfør af direktivet, fastsætte, at deres tilsynsmyndigheder i bestemte typer af tilfælde og i visse bestemte tilfælde kan give dispensation fra regler på basis af en begrundet afgørelse.

Tilbudsdokumentets indhold

Direktivet fastlægger minimumsindholdet af tilbudsdokumentet.

Gensidig anerkendelse af tilbudsdokumenter

Der fastsættes en gensidig anerkendelsesordning for tilbudsdokumenter i stil med den ordning, der kendes for børsprospekter.

3. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Kommissionen anfører i forslaget, at det er nødvendigt at samordne visse garantier, som i medlemsstaterne kræves af selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser med et formål at gøre sådanne garantier ensartede i hele EU.

Endvidere anføres, at kun foranstaltninger på EU-plan kan sikre et rimeligt beskyttelsesniveau for indehavere af kapitalandele i hele EU og tilvejebringe et antal minimumsregler for procedurerne i forbindelse med overtagelsestilbud; medlemsstaterne kan på egen hånd ikke garantere samme beskyttelsesniveau, navnlig ikke i forbindelse med grænseoverskridende overtagelser eller erhvervelse af kontrol.

4. Gældende ret

Gældende dansk ret fremgår af værdipapirhandelslovens kapitel 8 (§§ 31 og 32) samt Fondsrådets bekendtgørelse om tilbudspligt, om frivillige tilbud samt om aktionærers oplysningsforpligtelser (dato og nummer foreligger endnu ikke).

5. Høring

a) Indledning

I forbindelse med EU-Kommissionens forslag af 10. november 1997 til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565 sendte Finanstilsynet den 3. juni 1998 forslaget i høring til følgende organisationer m.v.:

Københavns Fondsbørs A/S, FUTOP Clearingcentralen A/S, Værdipapircentralen, Finansrådet - Danske Pengeinstitutters Forening, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Børsmæglerforeningen, Realkreditrådet, Den Danske Finansanalytikerforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, PBS A/S, Harlow Butler A/S, Exco Scandinavia A/S, Nexor-Brokers A/S Fondsmæglerselskab, Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Det Danske Handelskammer, H&a ring;ndværksrådet, Advokatrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Foreningen af Firmapensionskasser, InvesteringsForeningsRådet, Dansk Aktionærforening, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, KommuneKredit, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel & Service, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes & Tjenestemændenes Fælles-Arbejdsløshedskasse, Den Danske Fondsmæglerforening, Landbrugsrådet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Åge Kramp (JAK), Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Centralforeningen for Danske Assurandører og Fondsrådet.

b) Resume af høringen

Følgende tilsluttede sig forslaget:

Københavns Fondsbørs A/S, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Fondsrådet, samt Advokatrådet.

Følgende mente, at direktivet bør harmonisere mindre:

Danmarks Rederiforening og Dansk Industri

Følgende mente, at direktivet bør harmonisere mere:

Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Følgende havde ingen bemærkninger:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Det Danske Handelskammer, Danske Finansieringsselskabers Forening, Realkreditrådet, Værdipapircentralen, Finansforbundet, Landsorganisationen i Danmark.

De øvrige organisationer svarede ikke.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Såfremt forslaget vedtages vil formuleringen af værdipapirhandelslovens §§ 31 og 32 efter omstændighederne skulle justeres. Endvidere skal der foretages ændringer i bekendtgørelser udstedt af Fondsrådet i medfør af værdipapirhandelslovens § 32, stk. 3.

I Fondsrådets bekendtgørelse skal bl.a. foretages følgende ændringer:

- Der skal indføres en lovvalgs- og jurisdiktionsregel.
- Der skal fastsættes regler om at beslutningen om at fremsætte et tilbud skal offentliggøres, og at tilsynsmyndigheden skal orienteres om tilbuddet
- Der skal fastsættes regler om, at bestyrelsen eller direktionen i målselskabet straks efter offentliggørelsen af tilbuddet skal orientere de ansattes repræsentanter eller de ansatte selv herom.
- Der skal fastlægges regler om, at medlemmerne af målselskabets bestyrelse eller direktion afholder sig fra defensive foranstaltninger i "tilbudsperioden", medmindre godkendelse på generalforsamling foreligger.
- Der skal fastlægges regler om tilbuddets ophør, tilbuddets uigenkaldelige karakter og tilladte betingelser.
- Der skal fastsættes regler om gensidig anerkendelse af tilbudsdokumenter.

Forslaget vurderes ikke umiddelbart at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke umiddelbart samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Grundnotat vedrørende EU-Kommissionens forslag af 10. november 1997 til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud, KOM(97)565 endelig udgave - er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 20. maj 1998 (Folketinget, 1997-1998, 2. samling, Europaudvalget, Alm. del - bilag 287).

Notat vedrørende det tidligere tyske formandskabs og Kommissionens forslag af 20. maj 1999 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 10. juni 1999 (Folketinget, 1998-1999, 2. samling, Europaudvalget, Alm. del - bilag 1076) til brug for drøftelserne på udvalgets møde den 18. juni 1999 forud for rådsmødet (Indre Marked) den 21. juni 1999.

Notat vedrørende forslaget til 13. selskabsdirektiv om overtagelsestilbud som det foreligger efter samlingen i Rådet (Indre Marked) den 21. juni 1999 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 14. oktober 1999 (Folketinget, 1999-2000, Europaudvalget, Alm. del - bilag 50) til brug for drøftelserne på udvalgets møde den 22. oktober 1999 forud for rådsmødet (Indre Marked) den 28. oktober 1999.

10. Ændring af forordning nr. 2913/92 om EF-toldkodeks, KOM(98)226 samt KOM(99)236

Nyt notat

Kommissionen har stillet forslag om ændring af toldkodeks på baggrund af en rapport om dens betydning og funktion i de godt 4 år den har været i kraft.

Grundnotat af 9. oktober 1998 er sendt til Europaudvalget den 12. oktober 1998.

Europa-Parlamentet har ved 1. behandlingen af forslaget vedtaget 13 ændringsforslag.

Kommissionen har fremsat et ændret forslag, hvori 5 af Parlamentets ændringsforslag accepteres helt eller delvist.

På baggrund af såvel Parlamentets ændringsforslag, Kommissionens oprindelige forslag og ændringsforslag samt drøftelserne i Rådgruppen for økonomiske spørgsmål, har Formandskabet udarbejdet et samlet kompromisforslag, der vil blive forelagt til Rådets fælles holdning. I dette accepteres 6 af Parlamentets ændringsforslag helt eller delvist (kun delvist sammenfald med de af Kommissionen accepterede).

1. Baggrund for forslaget

I EF's toldkodeks (Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992) fremgår, at Rådet skal tage denne forordning op til fornyet gennemgang efter en periode på 4 år.

Kommissionen har til brug for denne gennemgang udarbejdet en rapport om EF-toldkodeksen og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92. Rapporten beskriver toldkodeksens betydning og funktion siden dens ikrafttræden den 1. januar 1994 og redegør specifik for 2 problemområder: forsendelse og toldpræferenceordninger.

For så vidt angår forsendelse har gennemgangen af kodeks på dette område allerede resulteret i en separat ændring af toldkodeks (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 955/99 af 13. april 1999).

For så vidt angår problemerne med toldpræferenceordningerne samt de øvrige resultater af gennemgangen, er disse indeholdt i nærværende forslag til ændring af toldkodeks.

2. Forslagets indhold

Kommissionens forslag til ændring af toldkodeks berører såvel toldprocedurerne som mere materielle regler bl.a i forbindelse med efteroprævning.

Kommissionen foreslår en eksisterende begrænsning af muligheden for repræsentation begrænset til alene at omfatte indirekte repræsentation. For at give erhvervene tid til at forberede sig på dette foreslås det, at denne ændring træder i kraft den 1. januar 2002.

Desuden foreslår Kommissionen, at der via udvalgsproceduren på visse betingelser kan gøres undtagelse fra kravet om, at støttedokumenter (det vil sige "papier-dokumenter") altid skal fremlægges i forbindelse med fortoldningsangivelsen. Dette er især interessant i forbindelse med edb-fortoldninger.

Kommissionen foreslår endvidere visse ændringer af toldprocedurerne af økonomisk betydning (f.eks. aktiv og passiv forædling, forarbejdning under toldkontrol o.lign). En del af reformen af disse procedurer foreslås at ske via udvalgsproceduren.

Kommissionen foreslår desuden, at der gives mulighed for at oprette en ny type (ikke indhegnede) frizoner, og at bestemmelsen om toldfritagelse udvides.

Kommissionen foreslår desuden, at det medlemsland, der konstaterer, at der er opstået en toldskyld i et andet medlemsland, kan opkræve denne toldskyld, hvis beløbet er mindre end 5.000 Euro. I dag er det alene det land, hvor toldskylden er opstået, der kan opkræve den.

Kommissionen foreslår også ændringer af reglerne om efteropkrævning af toldskylden. Efter forslaget nedsættes den eksisterende forældelsesfrist fra 3 år til 2 år. Samtidig foreslås indført en ny type toldskyld ("eventuel toldskyld"). Der er tale om en toldskyld, hvor myndighederne konstaterer, at der måske kan foreligge en større toldskyld end først antaget. Er toldmyndighederne ikke i stand til - indenfor 3 år - at fastsætte det endelige beløb, bortfalder den "eventuelle toldskyld". Desuden foreslås det, at der - via udvalgsproceduren - kan gives udsættelse af betalingen af visse typer af toldskyld, hvis der er flere debitorer. Dette kan især være vigtigt for den såkaldte "hovedforpligtede" ved fælleskabsforsendelse.

3. Europa-Parlamentets ændringsforslag ved 1. behandlingen af forslaget

Parlamentet har ved 1. behandlingen af forslaget vedtaget 13 ændringsforslag af oprindeligt 15 fremsatte forslag (forslag nr. 12 blev annulleret og nr. 9 trukket tilbage).

Parlamentet ønsker, at Kommissionens forslag om ændring af reglerne om indirekte repræsentation via toldklarerer samt ændringen af forældelsesfristen (fra 3 til 2 år), udgår.

Parlamentet ønsker desuden, at Kommissionens forslag om - via udvalgsproceduren - at indføre undtagelser for så vidt angår toldangivelser på edb, ændres til, at medlemsstaterne selv beslutter, under hvilke betingelser dette skal foregå.

Parlamentet ønsker, at Kommissionens forslag om, at udvalgsproceduren i visse tilfælde kan anvendes i forbindelse med reformen af de økonomiske betingelser for toldproceduren, udgår.

Parlamentet foreslår en tilføjelse til Kommissionens forslag således, at bestemmelsen om "god tro" ændres, for derved at opnå en afbalanceret fordeling af risikoen i forbindelse med udstedelse af et ukorrekt certifikat.

Parlamentet foreslår desuden, at toldmyndighederne direkte i kodeks pålægges at træffe kontrolforanstaltninger til en ensartet anvendelse af toldbestemmelserne, som kan gøre det muligt at bekæmpe svig.

4. Kommissionens ændrede forslag

Som reaktion på Parlamentets 1. behandling af forslaget, har Kommissionen i henhold til Traktatens artikel 250 ændret sit forslag. I forslaget accepteres 2 af Parlamentets ændringer helt, 1 accepteres som udgangspunkt for en mere omfattende revision, og 2 kan delvis accepteres.

På baggrund heraf har Kommissionen foreslået visse mindre ændringer i sit oprindelige forslag samt, at der indføres en ændring af bestemmelsen om "god tro".

Efter dette ændringsforslag anses et eventuelt ukorrekt certifikat udstedt af eksportørlandets myndigheder for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget af importøren, medmindre eksportøren har fremstillet de faktiske forhold ukorrekt over for eksportørlandets myndigheder (1. del).

I forslaget fremhæves det, at det navnlig anses for en fejl, hvis debitor (det vil i de fleste tilfælde betyde importøren) fremlægger bevis for, at eksportøren har fremstillet de faktiske forhold korrekt overfor de udstedende myndigheder (2. del).

I forslaget indgår desuden, at når EU-Kommissionen har offentliggjort en meddelelse i EF-Tidende om, at der foreligger begrundet mistanke om, at det præferenceberettigede land har anvendt præferenceordningen ukorrekt, kan debitor (importøren) som udgangspunkt ikke påberåbe sig, at have handlet i god tro (3. del).

5. Formandskabets kompromisforslag

Som reaktion på Parlamentets 1. behandling, Kommissionens forslag og ændringsforslag samt drøftelser i Rådsarbejdsgruppen for økonomiske spørgsmål har Formandskabet fremlagt et samlet kompromisforslag.

Forslaget adskiller sig fra Kommissionens forslag og ændringsforslag på følgende punkter.

Bestemmelsen om repræsentation udgår.

Kompromisforslaget lader det være op til medlemslandene at fastsætte betingelserne i forbindelse med edb-fortoldninger.

Kommissionens forslag om at indføre en "eventuel toldskyld", følges ikke i formandskabets kompromisforslag, og den eksisterende forældelsesfrist på 3 år videreføres.

Med hensyn til "god tro" foreslår formandskabet i sit kompromisforslag en anden formulering end såvel Kommissionen som Parlamentet. 1. og 3. del af bestemmelsen svarer til det af Kommissionen foreslåede, mens 2. del afviger noget fra Kommissionens forslag, idet kompromiset indeholder forhold omkring, hvad 3. lands myndighederne vidste eller burde have vidst i relation til de (forkerte) oplysninger, som eksportøren har givet.

I kompromisforslaget foreslås ikrafttrædelsestidspunktet til at være 7. dagen efter offentliggørelsen i EF-Tidende. Det oprindelige ikrafttrædelsestidspunkt foreslået af Kommissionen er passeret, og Parlamentets ændringsforslag 11 opererer med ikrafttrædelse den 1. januar 2000.

6. Retsgrundlag

Forslaget til Europa Parlamentets og Rådets forordning er baseret på EF-traktaten, særligt artikel 26, 95 og 133, der kræver kvalificeret flertal i fælles beslutningsprocedure med Europa Parlamentet efter artikel 251.

7. Høring

Det oprindelige forslag har været sendt til høring hos Specialudvalget for Toldspørgsmål samt hos en række organisationer. Høringssvar vedrører primært forslagene til ændring af opkrævningsreglerne og den indvirkning, disse kunne få på EU-importørene. Forslaget om ændring af bestemmelsen om "god tro" har været til høring hos Det Danske Handelskammer, der har oplyst, at de under omstændighederne kan støtte forslaget, selvom det ikke er så vidtgående, som de ønsker.

8. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forslaget, der vedrører den fælles told- og handelspolitik, omfattet af traktatens artikel 26, 95 og 133, er et led i den løbende revision af de eksisterende toldkodeksregel, så der sikres ensartethed og gennemsigtighed i administrationen af toldreglerne overalt i EU's område.

9. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Ingen

10. Lovgivningsmæssige konsekvenser

11. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt udvalget. Grundnotat af 9. oktober 1998 er oversendt til udvalget den 12. oktober 1998.

11. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF, direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF, KOM(98)468 endelig udgave

Nyt notat

Resumé

Direktivforslaget om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er sat på dagsordenen for rådsmødet (Indre Marked) den 6.-7. december 1999 med henblik på opnåelse af politisk enighed/fastlæggelse af fælles holdning.

Formandskabet har fremlagt et revideret kompromisforslag, som bortset fra spørgsmålet om harmoniseringsgraden stort set er uændret i forhold til forslaget, som blev drøftet på rådsmødet (forbrugerministre) den 8. november 1999.

Kompromisforslaget indeholder ikke længere en generel minimumsklausul, men alene to alternative muligheder for minimumsharmonisering for så vidt angår forslagets regler om informationspligt.

Indledning

Dette delvis nye notat supplerer det aktuelle notat af 28. oktober 1999. Vedrørende Kommissionens overvejelser om nærheds- og proportionalitets princippet, gældende dansk ret, høring over direktivforslaget, Europa-Parlamentets udtalelse og statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser af formandskabets kompromisforslag henvises til det aktuelle notat af 28. oktober 1999.

1. Baggrund og indhold

1.1. I 1997 vedtog Rådet og Parlamentet et direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler om fjernsalg (97/7/EF). Fjernsalg af finansielle tjenesteydelser er undtaget fra dette direktiv, som er et minimumsdirektiv, og som skal være gennemført i medlemslandene i år 2000.

I Kommissionens meddelelse om "Finansielle tjenesteydelser: Øget forbrugertillid" (KOM(97)309) - som var en opfølgning af grønbogen "Finansielle tjenesteydelser: opfyldelse af forbrugernes forventninger" (KOM(96)209) - anførte Kommissionen,

at man ville fremsætte et direktivforslag om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Direktivforslaget skulle være et supplement til det generelle fjernsalgsdirektiv, jf. ovenfor, men tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende ved aftaler om finansielle tjenesteydelser.

Kommissionen præsenterede direktivforslaget for Rådet (forbrugerministre) den 3. november 1998.

Direktivforslaget er fremsat med henvisning til hjemlen i Traktatens artikel 100 A, jf. artikel 189 B, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal (fælles beslutningstagen).

Direktivforslaget har herefter været drøftet på en række møder i Rådets arbejdsgruppe.

Indholdet af Kommissionens oprindelige forslag er beskrevet i bidrag til kommenteret dagsorden af 31. marts 1999.

På rådsmødet (forbrugerministre) den 13. april 1999 var der en orienterende debat om nogle af de spørgsmål, som forslaget regulerer.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg har den 29. april 1999 afgivet en udtalelse om direktivforslaget.

Europa-Parlamentet vedtog den 5. maj 1999 en udtalelse om direktivforslaget, jf. pkt. 5 i det aktuelle notat af 28. oktober 1999.

Kommissionen fremlagde den 23. juli 1999 et ændret forslag på baggrund af Rådets tilkendegivelser og Parlamentets udtalelse (KOM(1999) 385 endelig udgave).

På rådsmødet (forbrugerministre) den 8. november 1999 var der en drøftelse om nogle hovedspørgsmål navnlig spørgsmålet om harmoniseringsgraden.

Direktivforslaget er herefter blevet drøftet på møder i Rådets arbejdsgruppe, og formandskabet har senest den 19. november 1999 fremlagt et revideret kompromisforslag.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (Indre Marked) den 6.-7. december 1999 med henblik på opnåelse af politisk enighed/fælles holdning.

1.2. Forud for rådsmødet den 8. november 1999 havde formandskabet udarbejdet et samlet kompromisforslag.

I det følgende omtales kun de væsentlige punkter, hvor der er sket ændringer i forhold til det tidligere kompromisforslag.

Forslaget indeholder ikke længere en generel minimumsklausul, hvorefter medlemsstaterne kan gennemføre eller opretholde strengere bestemmelser med henblik på beskyttelse af forbrugerne.

Der opstilles i de foreslåede regler om oplysningspligt en sondring mellem på den ene side information af generel, markedsføringsmæssig karakter (dvs. information, som er lige relevant for alle aftaler, f.eks. oplysninger om leverandørens navn og prisoplysninger) og på den anden side produktspecifikke informationer (f.eks. om dækningsområdet for en forsikringsaftale).

Kompromisforslaget indeholder to alternative løsninger på spørgsmålet om minimums- eller maksimumsharmonisering i forbindelse med oplysningspligten. Alternativ nr. 1) går længst i retning af totalharmonisering.

Efter alternativ nr. 1) skal direktivet kun i meget begrænset omfang kunne fraviges i national ret, navnlig hvis fravigelsen vedrører omfanget af den erhvervsdrivendes pligt til at give produktspecifikke oplysninger inden aftalens indgåelse. Desuden vil der på samme måde kunne ske fravigelse for så vidt angår oplysninger af generel karakter, hvis det sker i henhold til minimumsklausuler i andre direktiver, der indeholder supplerende regler herom.

Efter alternativ nr. 2) kan der med hensyn til omfanget af den erhvervsdrivendes oplysningspligt fastsættes strengere regler vedrørende både produktspecifikke oplysninger og oplysninger af generel karakter.

2. Lovgivningsmæssige konsekvenser af formandskabets kompromisforslag

-

Formandskabets seneste kompromisforslag indeholder to alternative løsninger på spørgsmålet om minimums- eller totalharmonisering i forbindelse med reglerne om oplysningspligt, jf. pkt. 1.2. ovenfor. Begge løsninger indebærer, at resten af direktivet vil være udtryk for totalharmonisering.

Direktivet vil på visse punkter indebære en forbedring af forbrugerbeskyttelsen.

Der vil således være behov for at supplere forbrugerftalelovens bestemmelser om fortrydelsesret ved fjernsalg med regler om en generel fortrydelsesret ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Der vil i følge forslaget kunne fastsættes visse undtagelser, bl.a. for aftaler om realkreditlån.

Det vil desuden være nødvendigt at indføre nye regler om oplysningspligt ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Der vil formentlig være behov for at præcisere i aftaleloven, at aftaler der pålægger forbrugeren bevisbyrden for, at leverandøren ikke har opfyldt sin oplysningspligt efter direktivet, skal tilsidesættes i medfør af reglerne om urimelige aftalevilkår (aftalelovens §§ 36 og 38 c).

Det vil være nødvendigt at fastsætte regler, der i et vist omfang begrænser mulighederne for direkte markedsføring ved brug af fjernkommunikation. Henvendelse ved brug af telefaks og opkaldsautomat må ikke ske uden forbrugeren forudgående samtykke, og forbrugeren skal (mindst) have mulighed for at frabede sig henvendelse ved brug af andre former for fjernkommunikationsmidler, som kan anvendes til direkte markedsføring.

Det vil være nødvendigt at forringe det eksisterende forbrugerbeskyttelsesniveau på visse punkter, hvis der bliver tale om totalharmonisering.

Det vil således bl.a. være nødvendigt, at ændre dørsalgslovens regler om, at forbrugeren ikke skal betale noget beløb, hvis han fortryder en forsikringsaftale.

Der vil også være nødvendigt at udvide dørsalgslovens undtagelse fra fortrydelsesretten for så vidt angår forsikringer, der tegnes for mindre end en måned.

Totalharmonisering af reglerne om fjernsalg vil generelt have den indirekte lovgivningsmæssige konsekvens, at der på de regulerede områder heller ikke vil være mulighed for at fastsætte mere forbrugerbeskyttende regler ved ikke-fjernsalg, medmindre der accepteres et lavere forbrugerbeskyttelsesniveau ved fjernsalg end ved ikke-fjernsalg.

Ved totalharmonisering vil der endvidere kunne opstå tvivl om den korrekte gennemførelse af visse af direktivets bestemmelser, som ikke er entydige. Som eksempel kan nævnes reglen i kompromisforslaget om, at fortrydelsesfristen på 14 dage normalt skal regnes fra "aftalens indgåelse". Aftaleloven indeholder således regler om, hvornår tilbud og accept er bindende for modtageren, og hvornår de er bindende for afgiveren, men ikke regler om, hvornår der er "indgået en aftale".

3. Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 30. oktober 1998 og 8. april 1999. Sagen har endvidere været forelagt Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg den 5. november 1999.

Aktuelle notater er fremsendt til Europaudvalget den 23. oktober 1998, den 31. marts 1999 og den 29. oktober 1999. Grundnotat er fremsendt til Europaudvalget den 19. januar 1999.

12. Konsumtion af mærkevarerettigheder

Revideret notat

Resumé

I en dom fra juli 1998 fastslog EF-Domstolen, at parallelimport af mærkevarer fra lande uden for EØS kan forhindres af mærkeindehaveren. Dommen har givet anledning til debat, og bl.a. Sverige har udtrykt ønske om at ændre retstilstanden på baggrund af dommen. Kommissionen og flere lande, herunder Danmark, har lavet analyser af dommens konsekvenser, og spørgsmålet har været drøftet på rådsmøder (Indre Marked) den 24. september 1998, den 25. februar og 21. juni 1999. På rådsmødet den 7. december forventes Kommissionen at give en mundtlig orientering om planerne for det videre arbejde.

1. Baggrund og indhold

EF-Domstolen fastslog i den såkaldte Silhouette-sag (sag C-355/96) fra juli 1998, at varemærkedirektivets art. 7 skal forstås således, at parallelimport af mærkevarer fra lande uden for EØS kan forhindres af mærkeindehaveren. Dette er en væsentlig ændring af den hidtidige retstilstand i en række lande bl.a. Danmark og Sverige.

På anmodning fra den svenske regering tog Rådet på rådsmødet (Indre Marked) den 24. september 1998 en indledende drøftelse af konsekvenserne af denne afgørelse. Konklusionen på rådsmødet blev, at sagen først skulle tages op i Rådet igen efter offentliggørelsen af den analyse af dommens konsekvenser for det europæiske marked, som Kommissionen havde bestilt hos det engelske konsulentfirma NERA.

Kommissionens analyse forelå umiddelbart før Rådsmødet (Indre Marked) den 25. februar 1999. På rådsmødet redegjorde Kommissionen for analysens konklusioner, som er ganske nuancerede. Rapporten viser, at en bevarelse af den nugældende retstilstand generelt vil være til gavn for europæisk erhvervsliv, mens en øget adgang til parallelimport omvendt vil skabe øget konkurrence og lavere priser for visse varer, navnlig forbrugsgoder. Der var på mødet enighed om, at det var nødvendigt at have tid til at analysere rapporten, før der kunne tages en fornyet drøftelse af emnet i rådet.

Kommissionen har efterfølgende afholdt et arbejdsgruppemøde den 26. april 1999, hvor medlemsstaterne havde lejlighed til at kommentere rapporten og stille uddybende spørgsmål hertil. Kommissionen har endvidere afholdt en offentlig høring i Bruxelles den 28. april 1999, hvor interesseorganisationerne fik mulighed for at komme med deres kommentarer og holdninger. På Rådsmødet den 21. juni 1999 omtalte Kommissionen resultaterne fra denne høring, og der var herefter en kort debat om emnet.

Kommissionen vil på Rådsmødet formentlig give en status for de igangværende diskussioner samt omtale planerne for det kommende arbejde. Der er intet skriftligt oplæg.

Erhvervsministeriet har lavet en analyse af konsekvenserne af Silhouette-dommen for det danske marked. Den danske analyse af de økonomiske konsekvenser af parallelimport viser, at parallelimport styrker konkurrencen i Danmark og formentlig fører til lavere priser til gavn for forbrugerne. Undersøgelsen viser samtidig, at danske varemærkeproducenter kun i ringe grad bliver udsat for parallelimport. Det vil derfor være samfundsøkonomisk fordelagtigt for Danmark at tillade fri parallelimport for mærkevarer - eller med andre ord at støtte et princip om global konsumtion.

Omvendt viser analysen, at konklusionerne på varemærkeområdet ikke automatisk kan udstrækkes til andre eneretsområder. Fri parallelimport af patentbeskyttede produkter kan nemlig føre til, at virksomhederne forsøger og udvikler mindre.

Analysen har været sendt i høring. Høringssvarene viser, at de væsentligste argumenter mod et princip om global konsumtion på varemærkeområdet er frygten for, at det vil undergrave mulighederne for at opretholde regional konsumtion på patentområdet, jf. afsnit 3.

Den svenske konkurrencestyrelse har offentliggjort en analyse af konsekvenserne for det svenske marked medio januar 1999. En tilsvarende analyse for det engelske marked blev fremlagt i juni 1999. Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig i sagen.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til spørgsmålet om nærhed og proportionalitet.

3. Gældende dansk ret

Siden implementeringen af varemærkedirektivet i den danske varemærkelov i 1991 har der været tvivl om, hvorledes varemærkelovens § 6, der omhandler konsumtion af varemærkerettighederne, skulle fortolkes. Usikkerheden skyldtes, at bestemmelsen implementerer varemærkedirektivets art. 7, hvis nærmere indhold var omtvistet. Denne tvivl har EF-Domstolen afklaret med sin afgørelse i Silhouette-sagen.

Sagen drejede sig om parallelimport af et parti solbriller af mærket Silhouette fra Bulgarien til Østrig. I dens afgørelse fastslog domstolen, at indehaveren af varemærket Silhouette kunne forhindre denne parallelimport, da det pågældende parti varer var

bragt på markedet uden for EØS-området. Var det pågældende parti varer derimod bragt på markedet inden for EØS området kunne det cirkulere frit og der med også gøres til genstand for parallelimport.

Gældende dansk ret er derfor nu, at varemærkeretten "konsumeres", når en varemærkebeskyttet vare sendes på markedet i et EØS-land. At varemærkeretten konsumeres betyder, at mærkeindehaveren ikke kan bruge sin eneret til at forhindre den videre omsætning af den pågældende vare. Bringes en mærkevare på markedet uden for EØS, kan mærkeindehaveren derimod godt bruge sin varemærkeret til at forhindre, at varen importeres til et EØS-land herunder til Danmark.

4. Høring

Den danske analyse har været sendt til høring hos de berørte brancher og interesseorganisationer i forsommeren 1999. Høringsvarene på analysen viser, at der er to forskellige holdninger til spørgsmålet om ændring af retstilstanden på varemærkeområdet.

Forbrugerrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd samt Parallelimportørforeningen er positive over for en generel udvidelse af mulighederne for parallelimport for alle immaterielle rettigheder, f.eks. ved at arbejde for global konsumtion af varemærker, patenter, design etc. Desuden vil **Det Danske Handelskammer ikke være afvisende over for global konsumtion af varemærker, såfremt der ikke kan konstateres offentlig priskontrol på de relevante internationale markeder. Det vil der i praksis næppe være, bortset fra markedet for lægemidler.**

Lægemedelindustriforeningen (LiF) og Dansk Industri er derimod klart imod global konsumtion for varemærker, idet man er bekymret for, at det vil undergrave mulighederne for at opretholde regional konsumtion for patenter. LiF påpeger, at der er gode samfundsøkonomiske argumenter for at begrænse parallelimport for patenter, idet global konsumtion på patentområdet kan ramme forskning og udvikling.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der kan ikke på nuværende tidspunkt tages stilling til spørgsmålet om lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Der kan ikke på nuværende tidspunkt tages stilling til spørgsmålet om samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har været nævnt til orientering på udvalgets møder den 19. februar og den 18. juni 1999.

13. Offentlig udbud

Nyt notat

Kommissionen har udarbejdet udkast til forslag til revision af udbudsdirektiverne. Disse arbejdsdokumenter har været drøftet i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler.

På rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 forventes Kommissionen at orientere ministrene om, at man påtænker at fremsætte forslag til ændring af udbudsdirektiverne i løbet af 1. kvartal år 2000. Kommissionen forventes tillige at give en orientering om hovedemnerne for ændringerne.

1. Baggrund og indhold

I november 1996 offentliggjorde Kommissionen sin grønbog "Offentlige indkøb i EU - Overvejelser for fremtiden" (Kom(96)583), som var et diskussionsoplæg, hvor Kommissionen inviterede medlemslandene, organisationer mv. til at kommentere på en lang række emner indenfor udbudsområdet.

I marts 1998 fulgte Kommissionens "Meddelelse om offentlig indkøb i EU" (Kom(98)143). Meddelelsen indeholdt Kommissionens stillingtagen til de bemærkninger, som den havde modtaget fra medlemslandene og interesseorganisationer i reaktion på Grønbogen. I meddelelsen gav Kommissionen udtryk for, at de eksisterende juridiske rammer for udbudsreglerne var komplekse, og at visse procedurer var for stive. Kommissionen lagde derfor op til, at regelgrundlaget skulle tydeliggøres ved en omfattende revision af udbudsdirektiverne samt ved fortolkende meddelelser fra Kommissionen.

Der foreligger nu et udkast til forslag til ændring af direktiverne. De emner, som Kommissionen påtænker at lade indgå i en revision af direktiverne, er følgende:

- Forsyningsvirksomhedsdirektivets anvendelse på liberaliserede sektorer. Her foreslås telekommunikationsområdet fjernet fra direktivets anvendelsesområde, og ligeledes foreslås en mekanisme indført, efter hvilken enhver liberaliseret sektor efter visse betingelser kan udgå af direktivets anvendelsesområde,
- "Konkurrencepræget dialog". En procedure, der sigter mod at give ordregiver en øget adgang til at forhandle med potentielle tilbudsgivere, foreslås indført enten som en ny selvstændig udbudsprocedure eller som en bestanddel af udbud efter forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse. Denne adgang er knyttet sammen med et krav om, at kontrakten skal være af kompleks karakter ,
- Indførelse af bestemmelser på området for rammeaftaler. En egentlig lovhjemmel for indgåelse af rammeaftaler foreslås indført i de klassiske udbudsdirektiver (varer, tjenesteydelser og bygge- og anlæg). Udkastet indeholder endvidere regler om rammeaftalers nærmere udformning,
- Elektroniske udbud. Elektroniske kommunikationsmidler foreslås ligestillet med de mere traditionelle kommunikationsmidler, ligesom der foreslås afkortelse af tidsfristerne ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler. Endvidere foreslås der under dette punkt visse generelle forkortelser af tidsfristerne, ligesom direktivernes hasteprocedure foreslås fjernet,
- Tekniske specifikationer. Funktionskrav foreslås indført som udgangspunktet for angivelsen af de tekniske specifikationer. Dette søger at eliminere den risiko for diskriminativ anvendelse af tekniske standarder, som følger af den nuværende udmøntning af reglerne,
- Angivelse af vægtningen af tildelingskriterierne ved anvendelse af tildelingskriteriet "økonomiske mest fordelagtige tilbud". Kommissionen arbejder med tanker om at indføre en pligt for ordregiver til at angive en procentvis vægtning af de enkelte delkriterier. Der foreslås også indført et udtrykkeligt forbud mod at ændre på tildelingskriterierne efter buddenes åbning.

Herudover forventes Kommissionen at udstede fortolkende meddelelser om koncessioner, miljø- og sociale krav, finansielle tjenesteydelser og in-house-produktion/ordregiverbegrebet.

2. Nærheds- og proportionalitets princippet

Da der udelukkende er tale om udkast til forslag har Kommissionen endnu ikke taget stilling hertil.

3. Gældende dansk ret

Udbudsdirektiverne er indarbejdet i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 789 af 5. november 1998 (om tjenesteydelser), bekendtgørelse nr. 788 af 5. november 1998 (om varer), bekendtgørelse nr. 787 af 5. november 1998 (om indkøb indenfor vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation) og bekendtgørelse nr. 799 af 10. november 1998 (om bygge- og anlægsarbejder).

Derudover er der særlige kontroldirektiver 89/665/EØF og 92/13/EØF (om etableringen af klageprocedurer i forbindelse med EU-udbud) indarbejdet i dansk ret ved lovbekendtgørelse nr. 1166 af 20. december 1995 om Klagenævnet for Udbud og bekendtgørelse af 23. januar 1996 om Klagenævnet for Udbud.

4. Høring

Udkast til forslag om "konkurrencepræget dialog" og Forsyningsvirksomhedsdirektivet har været sendt i høring hos følgende organisationer:

Dansk Industri, Dansk Standard, Det Danske Handelskammer, Entreprenørforeningen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Håndværksrådet, Praktiserende Arkitekters Råd, Amtsrådsforeningen, Boligselskabernes Landsforening, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet og Danske Elværkers Forening.

Entreprenørforeningen har foreløbigt vedrørende "konkurrencepræget dialog" givet udtryk for, at man ikke mener at det daværende udkast sikrer den fornødne grad af gennemsigtighed og ligebehandling. Navnlig påpeger foreningen ophavsretlige problemer i forbindelse med proceduren.

Praktiserende Arkitekters Råd ser vedrørende "konkurrencepræget dialog" store ophavsretlige problemer ved, at potentielle leverandører på et tidligt tidspunkt skal lægge en løsningsskitse frem som grundlag for en dialog. Dette vil få den konsekvens, at der er store omkostningsmæssige problemer forbundet med deltagelse i en "konkurrencepræget dialog". Organisationen mener således, at den da forslåede procedure er uhensigtsmæssig.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører er vedrørende "konkurrencepræget dialog" som udgangspunkt tilhænger af en øget adgang til at forhandle. En forudsætning herfor er dog, at der er taget højde for hensynet til gennemsigtighed, ligebehandling og ophavsret, og dette mener foreningen ikke er tilfældet i udkastet.

Danske Elværkers Forening har frarådet, at Forsyningsvirksomhedsdirektivets undtagelse for udbudspligt for energiproducenters indkøb af brændsel ophæves. Derudover støtter foreningen planerne om at muliggøre at konkurrenceudsatte sektorer undtages fra direktivets anvendelsesområde.

Når der foreligger egentlige forslag fra Kommissionen vil disse blive sendt til høring i Specialudvalget for tekniske handelshindringer og blandt interesseorganisationerne.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

De af Kommissionen varslede ændringer af udbudsdirektiverne vil skulle gennemføres i dansk ret ved udstedelse af nye bekendtgørelser. Hjemmelen hertil findes i § 2, stk. 1 og § 3 i lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og indkøb m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 30. juni 1992.

Ændringer i udbudsreglerne skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Effektive udbudsregler sikrer en effektiv allokering af ressourcerne og bidrager til at styrke virksomhedernes internationale konkurrenceevne, i første omgang gennem de udfordringer, de møder på deres hjemmemarkeder.

7. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med behandlingen af Kommissionens "Meddelelse om offentlige indkøb i EU" den 7. maj 1998 og 30. oktober 1998.

15. Fællesskabets revision af kemikaliestrategien

Nyt notat

1. Status

Der er ikke modtaget dokumenter på punktet.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på en præsentation fra Kommissionen.

Det kan oplyses, at punktet ligeledes er sat på dagsordenen for Rådsmøde (miljø) den 13.-14. december 1999 med henblik på, at Kommissionen giver en status for arbejdet.

2. Formål og indhold

Rådet (miljø) vedtog på samlingen den 20.-21. december 1998 konklusioner, hvori der gives udtryk for behovet for at arbejde med udviklingen af en integreret og sammenhængende strategi for Fællesskabets kommende kemikaliepolitik, som i tilstrækkelig grad afspejler forsigtighedsprincippet og bæredygtighedsprincippet, og som præciserer de forpligtelser, der

påhviler de involverede parter, så det bliver muligt at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og for miljøet i et marked for kemikalier under hurtig udvikling, og så Det Indre Marked kan fungere effektivt

Disse konklusioner var en reaktion på Kommissionens Meddelelse om status for EU's kemikalielovgivning, hvori der indgik en vurdering af nøgledirektiverne på området.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 vil redegøre for status for arbejdet med en kemikaliestrategi.

3. Nærheds og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort herfor.

4. Konsekvenser for Danmark

Eventuelle lovgivningsmæssige, økonomiske eller administrative konsekvenser for Danmark kendes ikke på nuværende tidspunkt.

5. Høring

Der er endnu ikke foretaget høring.

6. Tidligere forelæggelse for Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

16. Opfølgning på Rådsresolution om standardisering

Revideret notat

Resumé

På dansk foranledning blev spørgsmålet om de europæiske standardiseringsorganisationers effektivitet rejst i Rådet (Indre Marked) i november 1997. Et sæt Rådskonklusioner blev vedtaget i Ministerrådet (Indre Marked) den 18. maj 1998. Med udgangspunkt i konklusionerne vedtoges på rådsmødet (Indre Marked) den 28. oktober en Rådsresolution om standardiseringens rolle i Europa. På en lang række punkter kræver resolutionen en opfølgning fra Kommissionens side. Den ansvarlige kommissær vil på rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 redegøre for sine planer for denne opfølgning.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen skal følge op på Rådsresolutionen om standardiseringens rolle i Europa, der blev vedtaget på rådsmødet (Indre Marked) den 28. oktober 1999.

Resolutionen var en opfølgning på en dansk note fra november 1997, hvor der blev peget på, at det tager lang tid at færdiggøre de europæiske standarder samt opfølgning på Rådets konklusioner fra maj 1998, hvor Rådet bad en arbejdsgruppe undersøge forskellige spørgsmål vedrørende europæisk standardisering, bl.a. effektivitet, relationen mellem europæisk og international standardisering og offentlige myndigheders rolle i standardiseringen.

Et af de fundamentale principper i direktiverne efter den nye metode er, at det overlades til de europæiske standardiseringsorganisationer at udarbejde de tekniske specifikationer, som varerne skal opfylde for at overholde de væsentlige krav fastsat i direktiverne.

I mange tilfælde giver disse direktiver imidlertid ikke markedsadgang, fordi der mangler harmoniserede standarder. Det betyder, at Det Indre Marked på disse områder ikke fungerer endnu, selv om det officielt blev proklameret på plads med udgangen af 1992. Det er ensbetydende med en mindsket eksport og et alvorligt troværdighedsproblem for Indre Markedsprojektet.

Der er tre europæiske standardiseringsorganisationer, CEN (generelt, herunder maskiner og byggevarer), CENELEC (elektroteknisk) og ETSI (telekommunikation). Den største organisation er CEN.

Kommissionen har via EU-budgettet overført betydelige midler til det europæiske standardiseringsarbejde. Pengene er hovedsageligt gået til de nationale organisationer, der har sekretariaterne i de tekniske komiteer. Der ydes også støtte via EU-budgettet til de europæiske arbejdstager-, forbruger-, miljø- og SMV-organisationers deltagelse i europæisk standardisering.

I januar 1998 fremlagde en dansk Dialoggruppe (med deltagelse af Dansk Standard, Dansk Industri, Håndværksrådet, Erhvervsministeriet og Erhvervsfremme Styrelsen) en rapport for Rådet og Kommissionen. Rapporten indeholdt en række konkrete forslag til effektivitetsforbedringer.

I maj 1998 udsendte Kommissionen sin rapport "Effektivitet og ansvarlighed i Europæisk Standardisering i den nye metode". Rapporten gentager flere af forslagene fra Dialoggruppens rapport. Initiativet førte til vedtagelse af konklusioner i Ministerrådet (Indre Marked) den 18. maj 1998, som fastslog et behov for at drøfte flere emner vedrørende standardisering.

En rapport fra Dansk Industri udgivet i december 1998 har bekræftet, at den manglende markedsadgang stadig er et problem. Hver femte virksomhed oplever stadig tekniske handelshindringer på Det Indre Marked, idet 55 % har svaret, at hindringerne skyldes, at en relevant europæisk standard endnu ikke var i kraft. Af disse virksomheder pegede de 35 % på byggevarer (direktiv fra 1988) og 11 % på maskiner (direktiv fra 1989).

Efter Resolutionen af 28. oktober 1999 opfordres Kommissionen til at foretage sig en række handlinger :

- til at undersøge om, og i bekræftede fald hvordan, der på fællesskabsplan kan skabes juridiske rammer for den nye type specifikationer (PAS), for informationssamfundet og for elektronisk handel,
- til at forbedre mandateringen både, når mandatet besluttes og i gennemførelsen,
- til at bidrage til et "benchmarking"-system for de europæiske standardiseringsorganisationer,
- til at igangsætte en undersøgelse af standardiseringsorganisationernes finansielle vilkår,
- til sammen med medlemsstaterne at udarbejde retningslinier for en europæisk standardiseringspolitik i international sammenhæng,
- til at forelægge en fremskridtsrapport for Rådet inden udgangen af år 2000.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke udtalt sig om nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med opfølgningen på Rådsresolutionen.

3. Gældende dansk ret

Redegørelsen berører ikke gældende dansk ret.

4. Høring

Forslaget til resolution har været i høring i EF-Specialudvalget for tekniske handelshindringer for industrivarer i begyndelsen af oktober 1999, hvor der var almindelig tilslutning til forslaget.

Forhandlingerne om resolutionen har løbende været fulgt af en dialoggruppe, hvor Dansk Standard, Dansk Industri, Forbrugerrådet og Håndværksrådet har været repræsenteret .

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Redegørelsen kræver ikke lovændring og har ikke statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En øget effektivitet i produktionen af standarderne - som er målet med Rådsresolutionen - vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser ved at sikre, at Indre Markeds direktiverne vedrørende produkter hurtigst muligt kommer til at fungere bedre i praksis.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Forslaget til Rådsresolution har tidligere været forelagt Europaudvalget den 18. juni og 22. oktober 1999 med notater oversendt den 10. juni og 14. oktober 1999.

17. Vertikale direktiver vedrørende fødevarer:

Forslag til Rådets direktiv om visse former for sukker bestemt til konsum, KOM(95)722

Revideret notat

1. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(95)722 endelig udg. af 17. april 1996 fremsendt forslag om Rådets direktiv om visse former for sukker bestemt til konsum. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. maj 1996.

Forslaget er baseret på TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan efter høring af Europa-Parlamentet vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Forslaget er på dagsordenen i Rådet (Indre Marked) den 7. december 1999 med henblik på endelig vedtagelse.

2. Nærheds og proportionalitetsprincippet

Forslaget skal afløse Rådets direktiv 73/437/EØF af 11. december 1973 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om visse former for sukker.

Kommissionen anfører, at forslaget skal ses som en opfølgning på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i 1992. Under henvisning til nærhedsprincippet er det Kommissionens hensigt at erstatte en række meget detaljerede retsforskrifter med direktiver, som kun skal indeholde de krav, der er væsentlige og nødvendige for at sikre varenes frie omsætning i EU.

3. Formål og indhold

Der er tale om en varestandard, som definerer de omfattede produkter, der omfattes af reglerne, og fastsætter deres betegnelser og særlige kendetegn.

Vedrørende tilsætningsstoffer og analysemetoder henvises i forslaget til de generelle EU-bestemmelser herom.

Hvad angår de særlige bestemmelser om restindhold af sulfit i Kommissionens oprindelige forslag, er de blevet fjernet i løbet af forhandlingerne. Herefter gælder diversedirektivets tværgående bestemmelser om sulfit.

Reglerne i mærkningsdirektivet skal gælde for de produkter, der er omfattet af forslaget. Derudover indeholder forslaget nogle undtagelser og supplerende bestemmelser i forhold til mærkningsdirektivet, hvorefter der er mulighed for anvendelse af supplerende betegnelser, som er sædvanlige i medlemslandene. Der er desuden bl.a. fastsat regler om angivelse af nettovægt for produkter, der vejer mere end 50 g, og om angivelse af faktisk indhold af tørstof for visse typer af sukker.

Kommissionens oprindelige forslag indeholder desuden en bestemmelse, hvorefter Kommissionen i en høringsprocedure (procedure I) får kompetence til at ændre direktivet med henblik på tilpasning til øvrige EU-bestemmelser og til den tekniske udvikling.

Formandskabet har foreslået gennemførelsesbestemmelserne fastlagt i en forskriftskomiteprocedure (procedure III).

4. Udtalelser

Europa-Parlamentet har på samlingen i januar 1998 og samlingen i maj 1999 fremsat en række ændringer til det oprindelige forslag herunder nedsættelse af restindholdet af sulfit fra 15 mg/kg tørstof til 10 mg/kg tørstof for flydende sukker og flydende invertsukker, ændring af retsgrundlaget til artikel 95 (tidligere art. 100 A) og, at det på nationalt plan, men indenfor traktatens rammer, skal være muligt at vedtage eller opretholde mere detaljerede bestemmelser.

Forslagets bestemmelser om sulfit er blevet fjernet i løbet af forhandlingerne. Herefter gælder diversedirektivets bestemmelser for sulfit.

5. Gældende dansk ret

6. Konsekvenser

Forslaget vil ikke kræve lovændring, idet det kan gennemføres ved udstedelse af bekendtgørelse.

Forslaget har ikke statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Vedtagelsen af forslaget vil ikke berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

7. Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring i en bred kreds af organisationer og myndigheder, hvoraf kun enkelte har haft bemærkninger.

FDB har meddelt, at man ser med sympati på, at restindhold af sulfit i sukker (= saccharose) i forslaget er reduceret fra 15 til 10 mg/kg, og at der for glucosesirup beregnet til anvendelse i forbindelse med fremstilling af andre sukkervarer eller andre fødevarer gælder en grænse på 20 mg/kg mod i gældende regler 400 mg/kg af restindhold af sulfit.

Forbrugerrådet finder det utilfredsstillende, at direktivet vil kunne ændres i en komitéprocedure.

Det Rådgivende Fødevareudvalg har ikke haft bemærkninger til forslaget.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Europaudvalget til orientering den 21. november 1997, og udvalget har modtaget faktisk grundnotat af 31. oktober 1996 samt aktuelt notat af 14. november 1997.

Sagen har senest været forelagt Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg den 22. oktober 1999, aktuelt notat af 7. oktober 1999 og 14. oktober 1999.

Forslag til Rådets direktiv om visse former for helt eller delvist inddampet mælk bestemt til konsum, KOM(95)722

Revideret notat

1. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(95) 722 endelig udg. af 17. april 1996 fremsendt forslag om Rådets direktiv om visse former for helt eller delvist inddampet mælk bestemt til konsum. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. maj 1996.

Forslaget er baseret på TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan efter høring af Europa-Parlamentet vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Forslaget er på dagsordenen i Rådet (Indre Marked) den 7. december 1999 med henblik på endelig vedtagelse.

2. Nærheds og proportionalitetsprincippet

Forslaget skal afløse Rådets direktiv 76/118/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende visse former for konserveret helt eller delvis inddampet mælk bestemt til menneskeføde.

Kommissionen anfører, at forslaget skal ses som en opfølgning på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i 1992. Under henvisning til subsidiaritetsprincippet er det Kommissionens hensigt at erstatte en række meget detaljerede retsfor skrifter med direktiver, som kun skal indeholde de krav, der er væsentlige og nødvendige for at sikre varenes frie omsætning i EU.

3. Formål og indhold

Forslaget udgør en varestandard, som foreskriver bestemte karakteristika og en bestemt sammensætning for de produkter, som omfattes af reglerne. De varebetegnelser, som er angivet i reglerne, forbeholdes de produkter, som opfylder de fastlagte krav.

Vedrørende tilsætningsstoffer og hygiejne henviser forslaget til de generelle EU-bestemmelser, og vedrørende sundhed henvises til mælkeproduktdirektivet.

Reglerne i mærkningsdirektivet skal gælde for de produkter, der er omfattet af forslaget. Derudover indeholder forslaget nogle supplerende bestemmelser i forhold til mærkningsdirektivet med hensyn til mærkning af de omhandlede produkters fedtindhold, mærkning af produkter, der er opløste eller rekonstituerede, og mærkning af produkter, der vejer under 20 gram pr. enhed, og som pakkes i en yderemballage.

Da der ikke er fastlagt fælles EU-regler for anvendelse af vitaminer i levnedsmidler, vil det fortsat være op til medlemslandene at vælge, om de vil tillade tilsætning af vitaminer til de omhandlede produkter. Ifølge dansk lovgivning kræver tilsætning af vitaminer til levnedsmidler en tilladelse fra Fødevarerdirektoratet. Den restriktive praksis berøres ikke af forslaget.

Kommissionens oprindelige forslag indeholder desuden en bestemmelse, hvorefter Kommissionen i en høringsprocedure (procedure I) får kompetence til at ændre direktivet med henblik på tilpasning til øvrige EU-bestemmelser og til den tekniske udvikling.

Formandskabet har foreslået gennemførelsesbestemmelserne fastlagt i en forskriftskomiteprocedure (procedure III).

4. Udtalelser

Europa-Parlamentet har på samlingen i januar 1998 og samlingen i maj 1999 fremsat en række ændringer til det oprindelige forslag, herunder forslag om at ændre retsgrundlaget fra artikel 37 til artikel 95 (tidligere art. 100A), krav om at produkter tilsat vitaminer skal mærkes tydeligt med oplysning om denne tilsætning samt at det på nationalt plan, men inden for Traktatens rammer, skal være muligt at vedtage eller opretholde mere detaljerede bestemmelser.

Som forslaget foreligger, indgår der ikke bestemmelser om fællesskabsregler for tilsætning af vitaminer.

5. Gældende dansk ret

Det gældende direktiv er implementeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 902 af 29. november 1993 om mælkeprodukter m.v.

6. Konsekvenser

Forslaget vil ikke kræve lovændringer, men kan gennemføres ved bekendtgørelse.

Forslaget har ikke statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Vedtagelsen af forslaget vil ikke berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

7. Høring

Forslaget har været sendt i høring hos en bred kreds af organisationer og myndigheder.

Forbrugerrådet har udtrykt bekymring over, at det i forslaget overlades til medlemsstaterne at vælge, om de vil tillade tilsætning af vitaminer til de omhandlede produkter. Derudover finder Forbrugerrådet det utilfredsstillende, at Kommissionen efter forslaget har kompetence til i en høringsprocedure (procedure I) at tilpasse direktivet til den tekniske udvikling.

Dansk Industri har bemærket, at de anser det for ønskværdigt, at der i forslagets definitioner indsættes en beskrivelse af, fra hvilken dyreart mælken stammer, således i hvilken grad andet end komælk er omfattet.

Danske Mejeriers Fællesorganisation har støtte til, at Kommissionen efter forslaget i en høringsprocedure (procedure I) har fået kompetence til at tilpasse direktivet til den tekniske udvikling.

Dansk Varefakta Nævn har vedrørende forslagets krav om, at visse produkters fedtindhold og procentvise indhold af fedtfrit mælketørstof skal mærkes særskilt i nærheden af varebetegnelsen bemærket, at man anser det for tilstrækkeligt til at opfylde dette krav, at angivelsen fremgår i en deklARATION, og ikke alle steder hvor varebetegnelsen figurerer. Derudover har Dansk Varefakta Nævn stillet spørgsmålstejn ved, om det stemmer overens med de generelle EU-bestemmelser om tilsætningsstoffer, når der i forslaget tillades tilsætning af tricalciumphosphat til visse af de omhandlede produkter.

I Det rådgivende Fødevarerudvalg har MD Foods og Landbrugsrådet fremsat indsigelser mod at produkterne mærkes med oplysning om, at de ikke kan anvendes som spædbørnsernæring, idet man mener, at en sådan mærkning vil skade tredielandseksporten.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Europaudvalget til orientering den 21. november 1997, og udvalget har modtaget faktisk grundnotat af 31. oktober 1996 samt aktuelt notat af 14. november 1997.

Sagen har senest været forelagt Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg den 22. oktober 1999, aktuelt notat af 7. oktober 1999 og 14. oktober 1999.

(Evt.) Forslag til Rådets direktiv om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum, KOM(95)722

Nyt notat

1. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(95) 722 endelig udgave af 17. april 1996 fremsendt forslag om Rådets direktiv om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. maj 1996.

Forslaget er baseret på TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan efter høring af Europa-Parlamentet vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Forslaget er sat på dagsordenen i Rådet (Indre Marked) den 7. december 1999 med henblik på endelig vedtagelse.

2. Nærheds og proportionalitetsprincippet

Forslaget skal afløse Rådets direktiv 93/77/EØF af 21. september 1993 (kodificering af direktiv 75/726/EØF med senere ændringer) om tilnærmelse af medlemstaternes lovgivning om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum.

Kommissionen anfører, at forslaget skal ses som en opfølgning på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i 1992. Under henvisning til nærhedsprincippet er det Kommissionens hensigt at erstatte en række meget detaljerede retsforskrifter med direktiver, som kun skal indeholde de krav, der er væsentlige og nødvendige for at sikre varenes frie omsætning i EU.

3. Formål og indhold

Forslaget udgør en varestandard, som foreskriver en bestemt sammensætning og fremstillingsmetode for de omhandlede produkter. De omfattede betegnelser forbeholdes produkter, som lever op til de fastlagte krav.

EU's generelle bestemmelser om tilsætningsstoffer og hygiejne vil gælde for de produkter, der er omfattet af forslaget.

Da der ikke er fastlagt fælles EU-regler for anvendelse af vitaminer i levnedsmidler, vil det fortsat være op til medlemslandene at vælge, om de vil tillade tilsætning af vitaminer til de omhandlede produkter. Ifølge dansk lovgivning kræver tilsætning af vitaminer til levnedsmidler en tilladelse fra Fødevaredirektoratet. Den restriktive praksis berøres ikke af forslaget.

Reglerne i mærkningsdirektivet vil gælde for de produkter, der er omfattet af forslaget. Derudover indeholder forslaget nogle supplerende bestemmelser i forhold til mærkningsdirektivet med hensyn til varebetegnelsen og angivelse af frugtart, forskellige angivelser vedrørende anvendelse af sukker, mærkning af stoffer anvendt ved rekonstituering, mærkning ved anvendelse af koncentrat til fremstillingen samt angivelse af mindsteindhold af frugt i frugtnøk tar.

Forslaget indeholder bestemmelser om tilladte behandlinger og hjælpestoffer. Der tillades således en række enzymer til brug i såkaldte diffusionsprocesser.

Forslaget indeholder desuden en bestemmelse, hvorefter Kommissionen i en høringsprocedure (procedure I) får kompetence til at ændre direktivet med henblik på tilpasning til øvrige EU-bestemmelser og til den tekniske udvikling.

Formandskabet har foreslået gennemførelsesbestemmelserne fastlagt i en forskriftskomiteprocedure (procedure III).

4. Udtalelser

Europa-Parlamentet har på samlingen i januar 1998 og samlingen i maj 1999 fremsat en række ændringer til det oprindelige forslag, herunder forslag om at ændre retsgrundlaget til art. 95 (tidligere 100 A), krav om mærkning i forbindelse med varenavnet for vitaminberigede produkter, meget specifikke krav til kvaliteten af det vand, der anvendes i produktionen af saft samt at det på nationalt plan, men inden for Traktatens rammer, skal være muligt at vedtage eller opretholde mere detaljerede bestemmelser.

5. Gældende dansk ret

6. Konsekvenser

Forslaget vil ikke kræve lovændringer, men kan gennemføres ved bekendtgørelse.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser og indebærer ikke umiddelbart økonomiske konsekvenser for borgere og erhverv.

En vedtagelse af forslaget vil ikke berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

7. Høring

Forslaget har været til høring hos en bred kreds af organisationer og myndigheder, og de modtagne svar udtrykker generelt tilfredshed med forenklingen af direktivet. Der er fremsat enkelte forslag til formuleringen af teksten.

Handelskammeret finder - med henvisning til udtalelse fra Novo Nordisk - at forslagens mulighed for anvendelse af enzymer til fremstillingen bør korrigeres, idet de tilladte typer enzymer ikke er de teknologisk mest relevante.

Astma-Allergi Forbundet og Forbrugerrådet anfører, på linie med levnedsmiddelkontrollen i København, at stoffer anvendt ved rekonstituering også skal anføres i mærkningen.

Forbrugerrådet udtrykker betænkelighed ved, at vitaminisering sker efter hver enkelt medlemsstats regler, der skal være i overensstemmelse med traktaten, hvilket efter deres opfattelse vil medføre, at der således kan markedsføres produkter, som ikke svarer til de nationale regler. Forbrugerrådet anfører endvidere, at det ikke er tilfredsstillende, at tilpasning af direktivet i henhold til den tekniske udvikling foregår efter en komi téprocedure.

Danmarks Juice-, Saft- og Frugtdrikindustriforening ønsker ens regler i medlemslandene med hensyn til tilsætning af vitaminer.

Det Rådgivende Fødevarerudvalg har ikke haft bemærkninger til forslaget.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Europaudvalget til orientering den 21. november 1997, og udvalget har modtaget faktuel grundnotat af 31. oktober 1996 samt notat af 14. november 1997.

18. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Fællesskabets institutioner og organer og om fri udveksling af sådanne oplysninger, KOM(99)337

Nyt notat

Efter forslaget skal forordningens databeskyttelsesregler m.v. finde anvendelse på samtlige fællesskabsinstitutioners og -organers edb-behandling af personoplysninger samt på disse institutioners og organers ikke-elektroniske behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forslaget indebærer bl.a., at der - som fastsat i TEF artikel 286, stk. 2 - skal oprettes en uafhængig kontrolinstans, som benævnes EU's tilsynsførende for databeskyttelse.

På rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 forventes formandskabet at aflægge fremskridtsrapport om de hidtidige forhandlinger. Der lægges ikke op til nogen substansdrøftelse af sagen.

1. Baggrund

Fællesskabets institutioner og organer behandler løbende personoplysninger som led i deres virksomhed. Eksempelvis udveksler Kommissionen personoplysninger med medlemslandene som led i den fælles landbrugspolitik og forvaltningen af toldunionen.

Ved vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger forpligtede Kommissionen og Rådet sig i en offentlig erklæring til at overholde direktivet og opfordrede de øvrige fællesskabsinstitutioner til det samme.

Efterfølgende er der vedtaget andre fællesskabsretsakter med henblik på at uddybe og supplere det nævnte direktiv fra 1995, herunder direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren.

Med Amsterdam-traktatens gennemførelse blev der indsat følgende bestemmelse i TEF artikel 286:

"1. Fra den 1. januar 1999 gælder fællesskabsretsakter om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger for institutioner og organer, der er oprettet ved eller på grundlag af denne traktat.

2. Før den i stk. 1 nævnte dato opretter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251 en uafhængig kontrolinstans, der skal have ansvaret for at overvåge gennemførelsen af sådanne fællesskabsretsakter i Fællesskabets institutioner og organer, og det vedtager om fornødent andre relevante bestemmelser."

Det nævnte forslag til forordning er fremsat under særlig henvisning til denne bestemmelse og i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 (rådsvedtagelse med kvalificeret vedtagelse).

På rådsmødet (Indre Marked) den 7. december 1999 forventes formandskabet at aflægge fremskridtsrapport om de hidtidige forhandlinger. Der lægges ikke op til nogen substansdrøftelse af sagen.

2. Indhold

Efter forslaget skal forordningens regler finde anvendelse på samtlige fællesskabsinstitutioners og -organers edb-behandling af personoplysninger samt på disse institutioners og organers ikke-elektroniske behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Som anført er Fællesskabets institutioner og organer allerede i dag forpligtet til at overholde direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Forordningsforslaget følger derfor indholdet af dette direktiv.

Personbehandlingsdirektivet fra 1995 forudsætter imidlertid yderligere regulering. Reglerne i forordningsforslaget er derfor mere præcise og detaljerede end reglerne i direktivet. Hertil kommer, at direktivet på visse punkter åbner mulighed for at vælge mellem forskellige alternative muligheder. Også af den grund afviger forordningsforslagets ordlyd i et vist omfang fra direktivet.

På den baggrund er der i forordningsforslaget - med udgangspunkt i bestemmelserne herom i direktivet fra 1995 - bl.a. regler om:

- betingelserne for lovlig behandling af personoplysninger
- videregivelse af personoplysninger
- behandling af visse særligt følsomme personoplysninger
- den registreredes indsigt i oplysninger om vedkommende
- den registreredes indsigelsesret
- behandlingssikkerhed

Herudover skal der efter forordningsforslaget - som fastsat i TEF artikel 286, stk. 2 - oprettes en uafhængig kontrolinstans, som benævnes EU's tilsynsførende for databeskyttelse. Opgaven for denne instans vil være at overvåge anvendelsen af bestemmelserne i forordningen og enhver anden fællesskabsretsakt om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutioner og -organer.

Efter forslaget kan enhver registeret person klage til den tilsynsførende med angivelse af, at vedkommendes rettigheder er blevet krænket i forbindelse med behandling af personoplysninger hos en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan.

Forordningsforslaget indeholder endvidere regler om sikkerheden m.v. ved fællesskabsinstitutioners og -organers benyttelse af telenet. Disse regler skal udfylde direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren.

3. Lovgivningsmæssige konsekvenser m.v.

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Endvidere skønnes forslaget ikke at have statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

4. Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

19. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder, KOM(99)40

Nyt notat

1. Baggrund og indhold

Ved salg af varer og tjenesteydelser skal der efter den gældende EU-regulering anvendes SI-enheder (fx meter og kilogram). Indtil udgangen af 1999 er det dog tilladt at anvende supplerende angivelser (f.eks. engelske og amerikanske måleenheder), fordi visse tredjelande, f.eks. USA, ikke accepterer varer, som alene er mærket med SI-enheder.

Det betyder, at firmaer, der eksporterer til disse lande efter den 31. december 1999 ikke længere kan benytte supplerende angivelser.

Kommissionen har på den baggrund fremsat forslag om ændring af Rådets direktiv 80/181/EØF, senest ændret ved direktiv 89/617/EØF, den 5. februar 1999. Forslaget går i korthed ud på at forlænge perioden med 10 år, i hvilken der på varer og tjenesteydelser kan anføres supplerende angivelser til SI-enhedsystemet.

SI-enhederne vedrører:

- grundenhederne meter (længde), kilogram (masse), sekund (tid), ampere (elektrisk strøm), kelvin (termodynamisk temperatur), mol (stofmængde) og candela (lysstyrke) samt en række heraf afledede enheder.

SI-enhederne er implementeret i EU ved Rådsdirektiverne: 80/181/EØF af 20. december 1979, 85/1/EØF af 18. december 1984 og 89/617/EØF af 27. november 1989.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget forholder sig ikke til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Gældende dansk ret

Direktiverne er gennemført i Danmark ved Erhvervsfremme Styrelsens bekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1996. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 23. april 1996 som senest ændret ved lov nr. 1085 af 29. december 1997.

4. Høring

Erhvervsministeriets EF-specialudvalg om tekniske handelshindringer er blevet hørt om sagen. Der var ingen bemærkninger i 5 ud af 7 besvarelser. Dansk Industri og Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark støtter Kommissionens ændringsforslag.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Den nuværende bekendtgørelse vil skulle ændres i overensstemmelse med forslaget.

Ændringen vil ikke have statsfinansielle konsekvenser.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af ændringsdirektivet vil være samfundsøkonomisk neutralt, idet det er en forlængelse af den nuværende situation hvor danske virksomheder kan anvende supplerende angivelser ved salg af varer og tjenesteydelser ved eksport til markeder, hvor andre enheder end SI-enheder stadig anvendes.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

20. Forslag til Europaparlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring, KOM(93) 646, endelig udgave

Nyt notat

1. Baggrund og indhold

Kommissionen forelagde den 2. februar 1994 forslaget (KOM(93) 646 endelig udgave 94/0011 (COD)) for Rådet som led i gennemførelsen af Det Indre Marked.

Forslaget har hjemmel i traktatens artikel 57, stk. 2 (nu artikel 47, stk. 2), artikel 66 (nu artikel 55) samt artikel 100 A (nu artikel 95), hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Europa-Parlamentet efter proceduren i traktatens artikel 189 B (nu artikel 251).

Forslaget bygger på begreber, som er udviklet i forbindelse med den nye metode for direktiver og har til formål at gennemføre Det Indre Marked for tovbaneanlæg til personbefordring.

Europaparlamentet afgav udtalelse den 6. april 1995.

Rådet fastlagde sin fælles holdning den 28. juni 1999.

Følgende anlæg er omfattet af forslaget:

- skinnebundne tovbåner på hjul eller andre anordninger
- svævebåner, herunder kabinelifter og stolelifter
- slæbebåner (trækilfter)

Forslaget finder ikke anvendelse på elevatorer, traditionelt konstruerede totrukne sporvogne, anlæg, som anvendes i landbruget, forlystelsesapparater, anlæg til industriformål, totrukne færges, tandhjulsbåner og kædetrukne anlæg.

Europa-Parlamentets ændringsforslag

-

Rådet har overtaget de fleste (17) af Europa-Parlamentets 21 ændringsforslag om end for de fleste forslags vedkommende i en let omarbejdet form.

Navnlig skal nævnes, at forslagets områdefægrænsning blev ændret fra "offentlig transport" til "personbefordring".

Rådet kunne ikke overtage ændringsforslag:

- hvorefter et stående udvalg under Kommissionen skulle kunne ændre de væsentlige krav. Efter Rådets opfattelse henhører ændringen af de væsentlige krav under Europa-Parlamentets og Rådets kompetence.
- vedrørende grænseoverskridende anlæg, men er af den opfattelse, at den procedure, der er valgt i den fælles holdning, er mere enkel og effektiv.
- hvori det blev præciseret, at tredjepersoner også omfatter skiløbere, eftersom denne kategori naturligvis omfattes af "begrebet" tredjepersoner", uden at skiløbere dog herved indrømmes særlige fordele.
- som omfatter betjeningspersonalets kvalifikationer. Selv om Rådet principielt kan tilslutte sig ændringsforslaget, har det ikke fundet det hensigtsmæssigt at medtage det i direktivet.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at drift af tovbaneanlæg hovedsageligt er knyttet til turisme i bjergområder og at turismen har stor betydning for de berørte regioners økonomi, ligesom turisme generelt får større og større betydning for medlemsstaternes handelsbalancer.

Medlemsstaternes regler udviser imidlertid indbyrdes forskelle, som følge af de tekniske fremgangsmåder, der anvendes i de enkelte medlemsstaters industri, samt lokale sædvaner og knowhow. Dette forhold tvinger fabrikanterne til at ændre deres produkters specifikationer for hvert marked, hvilket hindrer udbud af standardløsninger og dermed skader fabrikanternes konkurrenceevne.

Tovbaneanlæg kan endvidere være grænseoverskridende og opførelsen af dem kan vanskeliggøres af de enkelte medlemsstaters indbyrdes modstridende bestemmelser.

For at give fabrikanterne mulighed for at overvinde de vanskeligheder, de i øjeblikket står over for, og for at give brugerne mulighed for at få størst muligt udbytte og garanti for, at sikkerhedsniveauet er tilfredsstillende, bør der udvikles et sæt krav og en række procedurer for kontrol og verifikation af tovbaneanlæg, som anvendes ensartet i alle medlemsstaterne.

3. Gældende dansk ret

Der er p.t. ikke en specifik regulering af tovbaneanlæg i Danmark.

De danske krav til sådanne anlæg er primært givet ved den generelle arbejdsmiljølovgivning vedrørende tekniske hjælpemidler herunder især:

- Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 561 af 24. juni 1994 om indretning af tekniske hjælpemidler (som ændret ved bekendtgørelserne nr. 669 af 7. august 1995 og nr. 831 af 27. november 1998)
- Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1109 af 15. december 1992 om anvendelse af tekniske hjælpemidler (som ændret ved bekendtgørelserne nr. 670 af 7. august 1995 og nr. 832 af 27. november 1998)

4. Høring

Forslaget har været behandlet i EF-specialudvalget vedr. tekniske handelshindringer for industrivarer, hvorved bl.a. Dansk Industri, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Metalarbejderforbund, FTF, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark, AC, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugestyrelsen, Forbrugerrådet og Handelskammeret er blevet hørt.

Organisationer havde en positiv holdning til forslaget, men gav udtryk for, at forslaget skulle begrænses til kun at indeholde konstruktionskrav og således ikke krav til anvendelsen, da der er tale om et direktiv med hjemmel i artikel 100 A (nu artikel 95).

Forbrugerrådet lagde dog vægt på, at vedligeholdelsen af tovbaneanlæg også bliver reguleret. Dansk Arbejdsgiverforening kunne acceptere vedligeholdelseskrav i direktivet af hensyn til offentligheden, men ikke så vidt angår miljøkrav.

5. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Direktivet vil ikke medføre forøgede statslige udgifter.

Gennemførelsen af direktivet vil kunne ske med hjemmel i Lov om Arbejdsmiljø.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

På grund af det sandsynligvis meget ringe fremtidige antal af tovbaneinstallationer i Danmark og manglen på fabrikker af såvel hele tovbaneanlæg, som delsystemer og sikkerhedskomponenter til anlæggene, vil der ikke være samfundsøkonomiske konsekvenser forbundet med forslaget.

7. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Der er fremsendt faktisk grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 24. november 1994.

Sagen har desuden være forelagt den 6. november 1998 med henblik på forhandlingsoplæg.

